

LXXVIII. évf. 32.  
(3856.)  
2022. augusztus 7.  
Ára 270 Ft

ujember.hu  
ujember@ujember.hu

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Mert ha az igaz úton jársz, minden vallakozásod sikkerrel jár, mint a többieknek is, akik az igazságot szolgálják

Tób 4,6

## Gazdagodjunk szüntelenül Istenben!

Visszatértek a kapucinusok Máriabesnyőre

Húsz évi kényszerű szünet után visszatértek a kapucinusok ősi máriabesnyői kolostorukba. Az ünnepi alkalmából Virth József OFMCap, gödöllő-máriabesnyői plébániós mutatott be koncelebrált szentmisét július 31-én délelőtt a máriabesnyői Nagyboldogasszonyszentély-bazilikában, melyet megtöltötték a hívők és a zarándokok.

A kolostort a kapucinus rend a Brindisi Szent Lőrincről elnevezett és a szerzetesi élet megerősítését célzó projekt keretében nyitotta meg most újra. A szentmise kezdetén Virth József úgy fogalmazott: történelmi napokat élünk, hiszen az ősi kegyhely falai között ismét megjelentek a kapucinus szerzetesek. minden szentmise hálaadás, de ez a mai ezért különösen az. Az evangélium Szent Lukács könyvéből hangszerelte a gazdag ember hamis biztonságáról (Lk 12,13–21). Homiliájában Virth József emlékeztetett arra, hogy a szentmise első olvasmányában a prédikátor szavait hallottuk: „minden hiávalóság”. A műlékonyság miatt minden kiszalad az ember kezéből, kipereg az ujjai közül – olvassuk a Prédikátor könyvében.

Az ember azonban a teremtő Isten által beléoltott sóvárgással keresi a biztosat, a tartósat, az örökkévalót, azt, ami örökre megmarad, ami megtartja és tartást ad neki. Így tett a prédikátor is a maga idejében.

(Folytatás a 3. oldalon)



Fotó: Merényi Zita

A Pázmány felvételi eredményeiről  
5. oldal

Gyógyító és inspiráló legyen a nevelés

Zsódi Viktor  
a piarista iskolák megújuló profiljáról  
11. oldal

Belekapaszkodtak a „mosolygó papa” ruhájába  
12. oldal

## Ferenc pápa Kanadában Bocsánatot kérek a keresztények által elkövetett sok rosszért

Kanadai apostoli útján helyi idő szerint hétfőn délelőtt 10 órakor (hazánkban 18 órakor) a Szent-Atya az őslakos népek képviselőivel találkozott Maskwacis-ben. A Hétfájdalmú Szűzanya-tempalomtól először a temetőbe ment, ott röviden, csendben imádkozott, onnan pedig a Bear Park Pow-Wow Grounds parkba utazott, ahol az ország minden részéből érkező őslakos törzsfőnökök küldöttsége fogadta. Ferenc pápa spanyolul elmondott teljes beszédenk fordítását közreadjuk.

Főkormányzó asszony, Miniszterelnök úr, kedves maskwacisi őslakosok és e kanadai föld őslakosai, kedves testvéreim és nővéreim!

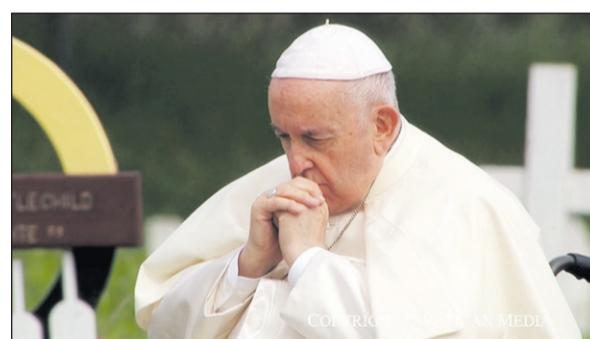
Már vártam ezt a pillanatot, amikor közteket lehetetek. Innen, erről a szomorú emlékhelyről szeretném elkezdeni azt, amire bensőben vágyom: zarándoklatot, bűnbánó zarándoklatot szeretnék kezdeni.

Azért jövök szülőföldetekre, hogy személyesen mondjam el nektek, hogy fájdalmat ér-

zek, hogy Istenhez könyörögjek megbocsátásért, gyógyulásért és megbékélésért, hogy ki fejezzem közelségemet hozzátok, hogy veletek és értetek imádkozzam.

Emlékszem a négy hónappal ezelőtti találkozásainkra Rómában. Akkor két pár mokaszint kaptam zálogba, a bennszülött gyermekek szenvédésének jeleként, különösen azok szenvédésének, akik sajnos már nem tértek haza a bentlakásos iskolákból. Arra kértem, hogy adjam majd vissza a mokaszinokat, amikor Kanadába érkezem.

(Folytatás a 2. oldalon)



ISSN 0133-1205



9 770133 120548

## A változás a hivatásunk Betánia Napokat rendezett a Nyolc Boldogság Közössége

A Nyolc Boldogság Katolikus Közösség a Betánia Napok elnevezésű hosszú hétvégére várta a közösségi tagokat és az érdeklődőket július 29. és 31. között a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskolán. Voltak, akik gyermekükkel érkeztek a lelkigyalorlatra, amelynek témaidőjárat idén – aktuális közös élet-tapasztalatunknak megfelelően – ezzel a szóval jelölték meg: Változásban.

Hetedik alkalommal tartott Betánia Napokat a Nyolc Boldogság Közössége, Veszprémben pedig negyedszer gyűlték össze a lelkigyalorlatra a hittudományi főiskola épületében. „A közösségen az elmúlt két évben nagy változást tapasztalunk: Pécsen ősztől új alapításunk lesz három nővérrrel. Egyikük Franciaországból érkezik haza, másikuk Kecskemétről kerül oda, és én lesek a közösség harmadik tagja – mondta Versegi Beáta Mária CB nővér. – De nem csak ez az oka a téma választásunknak.

(Folytatás a 8. oldalon)

## Ami megvakítja a sátánt

Hatvanéves a Szeretetláng Mozgalom

A Szeretetláng magyar eredetű katolikus lelkiségi világmozgalom, amely az Egyház tanítását vallva igyekezik megvalósítani a Szeretetláng Lelki Naplóban rögzített tanításokat. A napló Kindelmann Károlyné Szántó Erzsébet 1961 és 1983 között Jézustól és Szűz Máriától kapott magán-kinyilatkoztatásait tartalmazza. Kindelmann Győzővel, Erzsébet asszony unokájával, a Szeretetláng Mozgalom nemzetközi koordinátorával beszélgettünk.

– Nagymamája a szüleinek utolsó, tizenharmadik gyermeké volt, és tizenhárom éves korára elvesztette az egész családját.

– Igen, így történt. Az édesapja elesett az első világháborúban, a világégés után kitört spanyolnátha pedig elvitte a testvérei nagy részét, de olyan is volt, aki diptériában halt meg, ketten pedig balesetben. Annyira kétségejtő volt a család



helyzete, hogy amikor megindultak Nyugat-Európában a ségelyakciók, nagymamámat a Nemzetközi Gyermeksegélyző Liga elvitte Svájcba egy mezőgazdasági gépgyáros családjához, hogy felerősödjön, mert a rossz körülmények miatt nagyon megyegyült az egészsége. Vendéglátói minden megadtak neki, sőt, gyermektelen házaspár lévén örökbe akarták fogadni, de ő hallani sem akart erről.

(Folytatás a 9. oldalon)

Ferenc pápa Kanadában

# „Bocsánatot kérlek a keresztények által elkövetett sok rosszért”

(Folytatás az 1. oldalról)

Elhoztam, és meg is fogom tenni, amikor befejezem ezt a beszédet, de éppen ebből a szimbólumból szeretnék ihletet meríteni, mely az elmúlt hónapokban újra fájdalmat, felháborodást és szégyent ébreseztett bennem. Ezeknek a gyermeknek az emléke szomorúsággal tölt el, és cselekvésre szólít annak érdekében, hogy minden gyermekkel szerezzetet, tisztelettel és megbecsüléssel bánjunk.

De ezek a mokaszinok egy útról is beszélnek nekünk, olyan útról, amelyet együtt szeretnénk megtenni. Együtt jární, együtt imádkozni, együtt dolgozni, hogy a múlt szenvedései az igazságosság, a gyógyulás és a megbékélés jövőjének adjanak teret.

Ez az oka annak, hogy zarándoklatom első szakasza közöttetek, ezen a vidéken zajlik, ahol ősidők óta jelen vannak az őslakos népek.

Olyan terület ez, amely beszél hozzáink, amely lehetővé teszi számunkra, hogy emlékezzünk. Emlékezzünk! Testvéreim és nővéreim, ti évezredre óta ezen a földön éltek, olyan életmódban, amely tiszteletben tartja a földet, melyet a le-tűnt nemzedéktől örököltek és a jövő nemzedékek számára védelmeztek. A Teremtő ajándékaként kezelték, hogy megosszátok másokkal és szerezzétek, összhangban mindenkel, ami létezik, az összes élőlény közötti eleven összekapcsolódásban. Így megtanulták ápolni a családi és közösségi érzést, és erős kötelezeteket alakítottak ki a generációk között, tisztelete az idősekkel és gondoskodva a kicsinyekről. Mennyi jó hagyomány és tanítás, melyek a másokkal való törődésen, az igazság szeretetén, a bátorágon és a tiszteletben, az alázaton, a becsületességen és az élethölcsességen alapulnak!

De ha ezek voltak az első lépések ezeken a területeken, akkor az emlékezetet sajnos elvezet bennünket az ezt követő lépésekhez. A hely, ahol vagyunk, egy fájdalmat kiáltást vált ki bennem, egy elfojtott kiáltást, mely végigkísért ezekben a hónapokban. Arra a drámára gondolok, amelyet oly sokan elszenvedtek közületek, családjaitok, közösségeitek, arra, amit megosztottak velem a bentlakásos iskolákban átélt szenvedéseitől. Olyan traumák ezek, amelyek bizonyos értelemben újraélednek, valahányszor felidézik őket, és tudom, hogy mai találkozónk is felébreszthet elérkeket, feltéphet sebeket, és közületek sokan rosszul érezhetik magukat, miközben beszélek. De helyes dolog emlékezni, mert a fejtés közömbössége vezet, és ahogyan Elie Wiesel mondta: „A szeretent ellentéte nem a gyűlölet, hanem a közömbössége... Az élet ellentéte nem a halál, hanem az élettel vagy a halállal szembeni közömbössége.”

A bentlakásos iskolákban történt pusztító tapasztalatok-



COPYRIGHT © VATICAN MEDIA



TERMINESKIN CEMETARY



COPYRIGHT © VATICAN MEDIA



COPYRIGHT © VATICAN MEDIA

sok keresztény az őslakos népek ellen elkövetett.

Kedves testvéreim és nővéreim, sokan közületek és képviselőitek közül kijelentették, hogy a bocsánatkérés nem végpont. Teljesen egyetértek. Ez csak az első lépés, a indulópont. Azzal is tisztában vagyok, hogy „a múltra tekintve sosem lesz elegéndő az, amit annak érdekelben teszünk, hogy bocsánatot kérünk és megpróbáljuk jóvátenni az okozott kár”, „a jövőre tekintve pedig sosem lesz sok minden, amit egy olyan kultúra kialakításának érdekelben teszünk, amely nemcsak azt képes elérni, hogy ilyen helyzetek ne ismétlődjenek meg, hanem azt is, hogy ne is legyen rájuk többé lehetőség” (Levél Isten népéhez, 2018. au-

buzdításban is. Tudom, hogy mindehhez időre és türelemre van szükség, olyan folyamatokról van szó, amelyeknek be kell hatolniuk az emberek szívbe, de az én jelenlétem és a kanadai püspökök elkötelezettsége arról tanúskodik, hogy ezen az úton akarunk előre haladni.

Kedves barátaim, ez a zarándoklat többnapos, és egymástól távoli helyekre is eljut, mégsem teszi lehetővé, hogy eleget tegyek sok meghívásnak és meglátogassák olyan központokat, mint Kamloops, Winnipeg, valamint Saskatchewan, Yukon és az északnyugati területek helyei. Még ha ez nem lehetséges is, tudnotok kell, hogy mindenannyiatokról megemlékezzen, és mindenannyiatokról imádkozzon. Tudnotok kell, hogy ismerem az őslakosok szenvedését, traumáit és kihívásait az ország minden térségében. A szavak, melyeket ezen a bűnbánáti úton fogok mondani, az összes közösségnak és őslakosnak szólnak, akiket teljes szívemből magamhoz ölelek.

Zarándoklatomnak ezen az első szakaszán az emlékezésnek akartam helyet biztosítani. Ma azért vagyok itt, hogy emlékezzem a múltra, hogy együtt gyászoljak veletek, hogy nézzem csendben a földet, hogy imádkozzam a síroknál. A csend segítsen mindenannyiunknak, hogy a fájdalmat feldolgozzuk! Csend és ima.

az őslakosok szisztematikus marginalizálásához; hogy a bentlakásos iskolarendszeren keresztül is hogyan gyalázta és nyomták el anyanyelveit, kultúráit; hogyan bántalmazták a gyerekeket fizikailag és verbálisan, lelkileg és szellemileg; hogyan vitték el őket otthonról, amikor még kiskorú csiklók voltak, és hogy ez örökre megpecsételte a szülők és gyermeket, nagyszülők és unokák közötti kapcsolatot.

Tele vagyok fájdalommal. Különösen azért kérlek bocsánatot, ahogyan az Egyház és a szerzetes közösségek számos tagja – közömbösségből is – együttműködött az akkori kormányok kulturális rombolást és erőszakos asszimilációt célzó terveiben, melyek a bentlakásos iskolarendszerben végződtek. Bár a keresztény szeretet is jelen volt, és a gyermeket iránti odaadásra is nem kevés példát találhatunk, mindezért a rosszért, amelyet

gusztus 20.). Ennek a folyamatnak fontos része, hogy komolyan kutassuk az igazságot a múltról, és segítsük a bentlakásos iskolák túlélőit abban, hogy az elszenvendett trau-mákból felépüljenek.

Imádkozom, és remélem, hogy a keresztények és a társadalom ezen a földön egyre inkább képesek lesznek befogadni és tiszteletben tartani az őslakos népek identitását és tapasztalatát. Remélem, hogy konkrét módokat találnak arra, hogy megismerjék és megbecsüljék őket, és meg-tanulnak együtt járni velük. A magam részéről továbbra is bátorítani fogom az összes katolikus elkötelezettséget az őslakos népek iránt. Ezt más alkalmakkor és különböző helyeken megtettetem, találkozókon és felhívásokon keresztül, valamint egy apostoli

A rosszal szemben imádkozunk a jó Urához, a halál-szabadsággal szemben imádkozunk az élet Istenéhez! A mi Urunk, Jézus Krisztus egy sírt – a remény utolsó állomását, mely előtt minden álmot szerte-foszlott, és csak a sírás, a fájdalom és a lemondás maradt – az újjászületés, a feltámadás helyévé tett, ahol egy új életnek és egy egyetemes megbékélésnek a története kezdődött el. A mi erőfeszítéseink nem elegendőek a gyógyuláshoz és a megbékéléshez, szükségünk van az ó kegyelmére, szükségünk van a Lelek szelíd és erős bölcsességére, a Vigaszaló gyengédségére. Kívánom, hogy töltse be szívünk vágayait! Fogjon kézen bennünket! Es segít-sen, hogy együtt járunk!

Fordította:

Tőzsér Endre SP  
Fotó: Vatican.va

# Gazdagodjunk szüntelenül Istenben!

Visszatértek a kapucinusok Máriabesnyőre

(Folytatás az 1. oldalról)

Körülözött, sorra vette a világ dolgait, és csak homokot talált. A prédikátor az Ószövetség embere, mi azonban Isten áldott, újszövetségi népe vagyunk, akik már megismertük Krisztust. Elmondhatjuk, hogy megtaláltuk a hón óhajtott és örökre megmaradó, szilárd pontot, a sziklát, amelyre egyedül érdemes építenünk egyéni és közös életet, házat és hazát, jelent és jövőt. Mert Krisztus szeretete, hűsége és irántunk való jósgája nem változik soha. Vannak az ember életében kitüntetett pillanatok, amikor megtapasztalja ezt. Mi ezt éljük itt és most is, ezen a helyen, Máriabesnyő kegytemplomában, ahol egybegyültünk – mondta Virth József. Korok és eszmék jönnek és mennek, változnak, de Isten, aki a Szent Szűz közbenjárására meghallgat mindenkit és segítséget ad nekünk, nem változik soha. Ő ugyanaz marad mindenrőlké. Istenben gazdagodni vágyó szívvel jötünk ide mindenjában, s ezért térünk ide vissza újra és újra. Ma is ez a szándék hozott el bennünket Máriabesnyőre, az Isten házába – folytatta beszé-



inkból, szokásainkból, és neki tetsző, új életbe öltözött. Az így megújult ember nem fogja elkövetni az evangéliumi gazdag hibáját, aki legfőbb vágya a világ kincseinek birtoklása volt, hanem élete minden pillanatában arra törekzik, hogy Istenben gazdagodjék. Ez azt jelenti, hogy az

## A legfontosabb a testvéri közösségen megvalósuló szolgáló szeretet

A szentmisse után Virth József OFM Cap plébánossal beszélgettünk. A kapucinus szerzetes felidézte: Besnyő a XVIII. században pusztaként már Gödöllőhöz tartozott, s Grassalkovich Antal vásárolta meg. Ő építette itt a kapucinus kolostort is. (A hagyomány szerint az építkezéskor, 1759. április 1-jén egy csontból készült Mária-szobrot talált az egyik munkás, így lett híres búcsújáró hely Máriabesnyő. A kolostort 1769 és 1771 között kibővítették – B. D.) Az első kapucinus szerzetesek Hatvanból érkeztek ide, Grassalkovich Antal hívására, aki letelepítette őket. Csalnem két évszázadon keresztül, egészen a kommunista diktatúra hatalomra jutásig éltek itt a kapucinusok. A szerzetesek működésének 1950-ben bekövetkezett felfüggesztése után el kellett hagyniuk Máriabesnyőt. Csak a rendszer-változáskor, 1989-ben tért haza vissza. Az idős testvérek nagy lendülettel próbálták újraindítani a szerzetesi életet. 2002-re

azonban elfogyott ehhez az erő és az ember is. Ezért a közösség átadt a kegyhely gondozását és a plébániai szolgálatot a Váci Egyházmegyének.

Virth József azt is elmondta, hogy nagyon várták a napot, amikor újra lehetőségek nyílik arra, hogy visszatérjék erre az ősi helyre. Ez az idő most érkezett el.

A kolostorba beköltöző négy kapucinus szerzetes közül egyedül Virth József magyar. Sergio Tellan olasz, Augustin Dogaru román, Patay Jakub-rafael pedig szlovák. A máriabesnyői plébániás rámutatott: ez egy nemzetközzi szerzetesközösség. Európában napjainkban kevés a hivatalos száma, ezért kezd általanossá válni, hogy a közösségeket kiegészítik más nemzetek fiatalai, más hónnan érkeztekkel. Szlovákia kisebb, mint Magyarország, de

rendtartományaiban sok a hivatal. Onnan is érkezett egy testvér Máriabesnyőre, csakúgy, mint Romániából, ahol ugyancsak szép számmal élnek szerzetesek. Mivel a magyar kapucinus rendtartomány az olasz tartományhoz tartozik, így egyértelmű volt, hogy onnan is érkezik hozzánk egy testvér. Mindezek mellett pedig lennie kell egy magyar nyelvű rendtagnak is. Kánonilag

ellátásán keresztül az egész magyar Egyházt szolgálhatják. A kapucinus élet kevessé ismert Magyarországon. Ezen a helyen alkalma nyílik a közösségeknek arra, hogy tagjai megmutassák lelkikincseiket, szolgálatkészségeiket, szívük jóságát és szeretetét, minden, ami jellemző rájuk. Remélik, hogy az ide érkező fiatalok közül lesznek olyanok, akiket az itt szolgáló szerzetesek imádsága megérint, és megnyílnak a ferences lelkisége, a szerzetesi élet felé. Ez a hely segítheti a kapucinus közösséget abban, hogy új tagokkal gazdagodjon. Máriabesnyő lelke kút: aki idején, a legtisztább forrásból merít – mondta Virth József.

Közismert, hogy az egyháztörénelem egyik legnagyobb misztikusa, Szent Pio atya is kapucinus volt. Virth József plébános rávilágított: a máriabesnyői kegyhelyen nagy kultusza van Pio atyának csalájáig, mint Szent Mandi Lipótaknak. Emlékeztetett arra, hogy az irdalmasság évében Ferenc pápa a római Szent Péter-bazilikában imádkozott a két kapucinus szent üvegkoporsójánál. A mi tartományunknak, a venetói tartománynak, így a magyar delegációnak is Szent Mandi Lipót a védőszentje – hangsúlyozta a szerzetes. A kegytemplomban egyébként Szent Ferenc oltára mellett Szent Pio atya szobra áll, Szent Antalé mellett pedig Szent Mandi Lipót.

Virth József arra is kitért a beszélgetésben, hogy a kapucinusok Assisi Szent Ferenc lelkiségének folytatói. A ferences lelkiségi család első rendjének ágai a minorita, a konventuális és a kapucinus testvérek. A testvérek közösségen megvalósuló szolgáló szeretet a legfontosabb számukra. Máriabesnyőn is ezt szeretnék gyümölcsözve tenni cselekedetekben és imádságban.



három a közösséget alkotók lehetséges legalacsonyabb létszáma, de az elhető minimum – ahogyan a közösségen mondani szokták –, a négy. Ezzel a négy szerzetessel indul most újra a kapucinus élet Máriabesnyőn.

Virth József és három kapucinus testvére nagyon sok lehetőséget lát ezen az ősi Mária-kegyhelyen a lelkipásztori munkára és a magyar Egyház szolgálatára. A templom egrészt Gödöllő-Máriabesnyő plébániatemploma, megfordulnak itt a legkülönözőbb korosztályokhoz tartozó hívek, akiket kísérhetnek, segíthetnek. A templom ugyanakkor országos kisugárzású kegytemplom is, a magyar Loreto, ahogyan régen neveztek. Ezért a szerzetesek azt is reméljük, hogy a Szűzanya tiszteletén és az ide zarandokoló csoportok méltó fogadásán, lelkipásztori

szent helyen. Minket, akik itt élünk, itt szolgálunk, és mindenkit, akik zarandokként érkezünk ide újra és újra. Segítsen bennünket a Szent Szűz közbenjárása és példája, hogy a mennyireké vagyódó szívvel éljük az életünket, és megtanuljuk: a legfontosabb és leghasznosabb dolog, amivel az életünket tölthetjük ezen a vi-

lágon, nem más, mint az Istentben való szüntelen gazdagodás! A Szent Szűz közbenjárása adj meg mindenjáunknak ezt a fölismerést a mindenható Isten kegyelme. „Így legyen, Amen!” – fejezte be szentbeszédét Virth József plébános.

A szentmisse végén, a záró-áldás előtt a kapucinus pro-

vinciális, Roberto Tadiello mondott rövid ünnepi beszédet, kifejezve örömet, hogy a mai napon újra kezdődik Máriabesnyőn a kapucinus élet. Köszönetet mondott a négy testvérnek – Virth Józsefnek, Sergio Tellannak, Augustin Dogarunak és Patay Jakub-rafaelnek –, akik beköltöztek a kolostorba.

Az ünnepi szentmisét agapé követte a kegyhely kertheziségében. A sok finomság közül kiemelkedett az a 60 x 40 centiméteres tortaköltemény, amit egy helyi cukrász testvépár készített a kegyhely kolostorába visszatérő kapucinus testvéreknek.

Bodnár Dániel  
Fotó: Merényi Zita

## A BIBLIA ÜZENETE

## A kimeríthetetlenség receptje

Lk 12,32–48

Kimeríthetetlen erszény, kifogyhatatlan kincs – micsoda álmokép ez! Ki ne vágyna ilyesmir? Ugyanakkor azt érezzük, hogy a mi emberi valóságunkban elgondolhatatlan, amiről Jézus beszél. Hiszen amikor kincsről, élethez szükséges javakról esik szó, akkor általában a termelés és a kereslet, a készlet és a szükséglet, az erőforrás és annak felhasználása jut eszünkbe (a perikópa sáfára is ebbe az irányba tereli az eszmélkedésünket). Valamennyi fenti fogalom véges dolgot jelöl. Ami pedig véges, az lehet végtelenül sok – de végételen soha. Előbb-utóbb minden elfogy, akár-mennyire számtalanak tűnik is. A végére érünk a lehetőségeinknek, szünet nélkül korlátok között élünk. Erre emlékezetet minket a kortárs világ megannyi kulcsfogalma: fentartthatóság, ökológiai lábnyom, természeti terhelés és így tovább. Ahhoz, hogy élni tudjunk ezen a földön (és ebben a naprendszerben, galaxisban, univerzumban), gátat kell vetnünk a fogyasztásnak, a felhasználásnak. A kimeríthetetlenség és a kifogyhatatlanság mítosz – ráadásul olyan mesebeszéd, amely egyenesen káros, sőt életveszélyes, hiszen azt kockáztatja meg, hogy végül az elhétetlenségig elhasználjuk az ajándékba kapott világot.

Ajándék. Pontosan erre a szóra van szükségünk ahhoz, hogy kikeveredjünk a dilemmából. Ameddig ugyanis a birtoklás, uralás, ren-

delkezés kategóriáiban mozgunk, addig állandóan szembesülünk azzal, hogy minden végül zárt rendszerek azonban szükségszerűen végesek is. Ám amint átlépünk az ajándékozás logikájába, hirtelen nyitottá válik a képlet – s elérhetővé lesz a kimeríthetetlenség, a kifogyhatatlanság. Egy edény, egy medence vagy akár egy hatalmas méretű víztározó befogadóképessége korlátozott, még ha az utóbbi arányában szinte vég-telennek tűnik is az elsőhöz képest. Ezzel szemben egy pataknak, egy folyónak nincs kapacitása. Azon „csak” áthalad a víz, amely máshonnan érkezik és máshová tart. Nem tárolni akarja a vizet, hanem egyszerűen átvezeti önmagán. Ameddig van forrás, amely bőséges, addig soha nem fog kiszáradni a meder. Igy vagyunk mi, hívők Istenkel: ó elapadhatatlan, s a mi emberi „medrünk”, az ajándékozás logikájának rendjébe átlépő valóságunk emiatt képes arra, hogy kifogyhatatlanná váljon. Íme, a kimeríthetetlenség receptje: „Isten elég hatalmas, hogy minden kegyelmét bőven árassza rátok, hogy mindig, mindenkel teljesen el legyetek látna, és bőven teljék minden jótéteményre, amint írva van: »Bőven adott a szegényleknek; igazságossága fennmarad örökönörökéke!» (2Kor 9,8–9).

Török Csaba

## GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

## A Szent Liturgiáról (84.)

Különleges ünnepünk van január 1-jén a Görögkatolikus Egyházban: „Jézus Krisztus körülmetélése”, illetve névadása. (Mivel Nagy Szent Bazil halálának is ez a napja, róla is meg-emlékezünk.) Az ószövetségi törvény előírta: „Minden férfi körül kell metélni közületek. (...) Ez legyen a szövetség jele köztem és közletek. A nyolcadik napon kell közületek minden férfinemhez tartozót körülmetélni minden nemzedéken át.” (Ter 17,11–12) Maga a nyolc nappal korábban született „kisded csecsemő, az örökkelvaló Isten” is vállalta ennek teljesítését. Mert ő nem azért járt közénk, hogy megszüntesse a törvényt, hanem azért, hogy beteljesítse, vagyis teljessé tegye a szeretettel (Mt 5,17). Ezért halljuk az ünnepi evangéliumban: „Amikor eltelt a nyolc nap, és körülmetélték, a Jézus nevet adták neki, ahogy az angyal nevezte” (Lk 2,21) még a fogantatása előtt.

A Szent Liturgia ünnepi antifónai nem említi az eseményt, de nagyobb távlatból tekintve közelebb hozzáink a tartalmát. Az első antifóna első verse a húsvéti örömmel zengi (mint minden „kis húsvétkor”, vagyis vasárnap is): „Örvendezzük az Úrnak minden föld, mondhatok dicséretet az ő nevének, tegyétek dicsősegessé dicséretét” (Zsolt 65,1–2). Igen, örülhetünk annak, hogy miután megszületett Üdvözítőnk, első cselekedetével – igaz, még nem látványos módon, de már – kiépített az ismeretlenségből, amikor a templomba érkezett, hogy teljesíték rajta a törvény előírását. Valóban dicséretet mondhatunk nevének, mert ez a név a „Szabadító”, a „Megváltó”! Síme, itt az ünnep gondolata: Jézus névadása. Az első antifóna második verse általánosságban szól Isten dicsőítéséről: „Hirdessétek minden nép közt az ő csodáit” (Zsolt 95,3). Ám ez Jézus Krisztusra különösen is érvényes. Maga az ünnepi esemény is csodaszámba megy: körülmetlik az Isten Fiát; cso-

daszámba megy az is, hogy teljesít a törvényt; nem beszélve a majd később következő számtalan csodájáról.

**Napról napra hirdethetjük, és kell is hirdetnünk szabadítását. Hiszen ő a Megváltó!**

tudjuk, az ószövetségi elgondolás szerint – de olykor a mi világunkban is – a név az egész személyt jelenti. Így kapcsolódik Jézus neve megváltói tevékenységehez, és így érvényesül a zsoltáros felszólítása, immár újszövetségi szempontból (is) tekintve: napról napra hirdethetjük, és kell is hirdetnünk szabadítását. Hiszen ő a Megváltó!

Ezek után a harmadik antifóna zsoltárverséről már elegendő annyit mondani, hogy szépen összefoglalja nemcsak ennek az ünnepnek, hanem az összes többinek is a lényegét: „Az Úr igalmasságait mindenkoréknél énekeljük” (Zsolt 88,2). Jézusunk igalmasságát tapasztaljuk meg!

Ivancsó István

**AUGUSZTUS 7., ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP** (Szent II. Szixtusz pápa és társai vártonak, Szent Kajetán áldozópap, Ibolya, Donát) – Bölc 18,6–9 (Isten előre jelezte vászstott népének az egyiptomi rabságból való szabadulás éjszakáját. Izrael népe így felkészülten várta a kivonulás óráját.) – Zsid 11,1–2,8–19 (A hit hősei abba az országra vágódtak amelyet nem emberkéz épített.) – Lk 12,32–48 (Mindig állunk készen a végős számadásra, bármikor szólít is az Úr!) – **Zsolozsma: III. zsoltárhét – Énekrend:** Ho 227 – ÉE 591, Ho 227 – ÉE 143, Ho 114 – ÉE 540, Ho 269 – ÉE 360.

**AUGUSZTUS 8., HÉTFŐ – Szent Domonkos áldozópap emléknapja** (László, Eszmeralda) – Ez 1,2–5,24–28c – Mt 17,22–27.

**AUGUSZTUS 9., KEDD – A KERESZTRŐL NEVEZETT SZENT TERÉZ BENEDIKTA (EDITH STEIN)** SZÜZ ÉS VÉRTANÚ, EURÓPA TÁRSVÉDŐSZENTJE ÜNNEPE (Emőd, Román) – Oz 2,16b 17b 21–22 – Mt 25,1–13.

**AUGUSZTUS 10., SZERDA – SZENT LÓRINC DIAKÓNUS ÉS VÉRTANÚ ÜNNEPE** (Csilla) – 2Kor 9,6–10 – Jn 12,24–26.

A hét liturgiája  
C év

## LITURGIA

## Az Eucharisztia ünneplése (139./)

Ledöntötte a hatalmasokat trónjaikról és felmagasztalta az alázatosakat; – az Úr múltbeli nagy tettei a születendő Gyermekben nyerik el teljességeket. A szívük gondolkodásában kevélyek azok a hatalmasok, aikik elnyomják az alázatosakat (héb. *anavim*; gör. *tapeinoi*). Mária hálaénekének ez a sora a következőképpen térvissza Jézus tanításában: „Mert aki magát fölmagasztalja, megalázzák, és aki magát megalázza, fölmagasztalják” (Lk 14,11; v. Mt 23,14). Ugyanakkor megjegyezzük, hogy ez a szólás nem teljesen egyedülálló, hiszen más szakaszokban is olvasunk a Jézus által megkívánt alázatos magatartásról (v. Mk 10,37; Mt 20,21), de a rabbinitus tanításban is: „Aki a Tóra szavai fölébe magasztalja önnönmagát, megaláztatik (Isten és mennyei udvara által), aki pedig megalázza magát a Tóráért, azt végül fölmagasztalj!” (Rabbi Nathan A11)

fogalom ebben az esetben nem csupán végrehajtási erővel és hatalommal rendelkező embert jelenti, hanem azt, aki kevélisége révén eltárt Istentől, és ezért a hatalmával visszaél a gyengébbek kárára (v. Iz 14,13–14; Ez 28,2; 2Tessz 2,4): „Az ember gőgjének kezdete az eltártolás Istentől, amikor a szíve elfordul Alkotójától. minden bűn kezdete ugyanis a kevéliséget, aki ragaszkodik hozzá, betelik átokkal, végül pedig elvész általa. Ezért tette Isten becstelenné a gonoszok gyülekezetét, és rontotta meg őket végképpen. Felforgatta Isten a dölyfös fejedelmek trónját, s a megalázottakat ültette helyükre.” (Sir 10,14–17; v. Péld 3,34; Zsolt 147,6; Jób 5,11; 12,16–25)

Az ének szavainak hátról nemcsak a bölcsességi irodalom tanítását, hanem próféta szózatot is felfedezünk: „Az alacsony a magasba kerül, és a magas a mélybe. Rommá, rommá, rommá teszem, és ez nem lesz többé, míg el nem jön Az, akit megillet az uralom, és neki nem adom.” (Ez 21,31)

Mindezek nyomán megfontolandó Jakab szavai: „Az alacsony sorsú testvér azzal dicsékeljék, hogy Isten fölmagasztalta, a gazdag viszont azzal, hogy megalázta, mert el fog tűnni, mint a fű virága.” (Jak 1,9–10)

Sztankó Attila

## A HÉT SZENTJE

## Szent Lőrinc

Augusztus 10.

A vártonú diákónus a leginkább tisztelt szentek közé tartozik. A szentmisse római kánonjában is helyet kapott, és a régi római naptárban is kiemelt ünnep volt vártonúságának napja. Életéről azonban szinte semmit sem tudunk, és haláláról is csak néhány megbízható történeti adat maradt ránk.

Ciprián karthagói püspök a nyolcvanadik levelében beszél Sixtus pápa és négy diákónusának vártonúságáról, de Lőrincet nem említi. A későbbi hagyomány a pápa födiakónusát látja benne, aki néhány napra Sixtus pápa után csodálatos győzelmet aratott az üldözök felett. E későbbi hagyomány legnevesebb tanúja, Szent Ambrus ezt írja: „Amikor Lőrinc láttá, hogy a püspököt halálba viszik, sírni kezdett. Nem azért, mintha sajnálta vagy feltette volna, hanem mert ő nem kísérhette a vártonúságba. Ezért így szólt hozzá: »Atyám, hová mégy a fiad nélküli? Szent püspököm, hová sietsz a diákónusod nélküli? Az áldozatot soha nem mutattad be nélkülem! Valami kivetnivalót találsz benne? Mélitatlanak tartasz arra, hogy magaddal vigyél? Vizsgálj csak meg, hogy minden hűségesen szolgáltalak! Szolgádra rábíztad Krisztus vérét, és most meg akarod tagadni tőle, hogy a te véred-

ben is része legyen?« Sixtus pápa így válaszolt: »Nem, fiam, nem mellőzlek, és nem is hagyjak magadra. Előtted keményebb küzdelem áll. Én, az öreg a könnyebb harc útját járom, reádz azonban, aki fiatalabb vagy, dicsőbb győzelem vár a zsarnok felett. Hamarosan jössz majd utánam, hagyd abba a sírást! Három nap műlva követni fogsz.“

Szent Ambrus ezt nem maga találta ki, hanem az átvett hagyományt öntötte formába. Lőrinc pedig ebben a hagyományban a rómaiak által annyira becsült férfias erények megtesteítője lett, aki az erőszakos halált sem riadt vissza.

Történetileg csak anyi biztos, hogy Lőrinc diákónus kapcsolatban állt Sixtus pápával, és közvetlen utána vált vártonúvá.

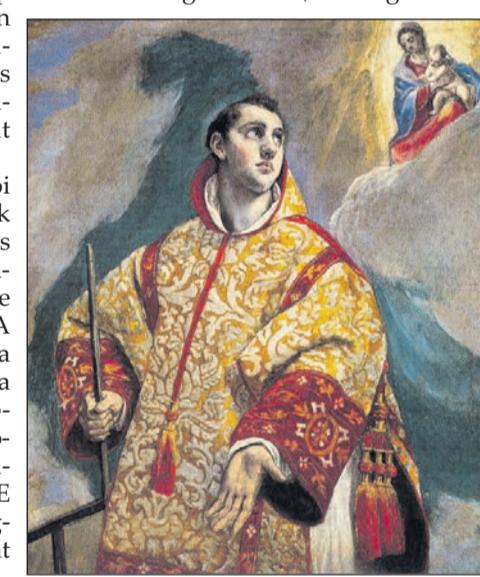
A IV. század elejéig visszakövethető a hagyomány, hogy Rómában Lőrinc ünnepét augusztus 10-én ülték meg, és úgy tudták, hogy a Via Tiburtina mellett lett vártonú. Ott már Nagy Konstantin bazilikát építettetett a tiszteletrére, és a templom hamarosan keresett zarandokhellyé vált. Lőrinc Spanyolországban álltól tágas hispániai származása miatt valóságos nemzeti szent.

Legendája szerint, amikor Lőrinc diákónust letartóztatták, a bíró első kérdése az egyház kincseire vonatkozott. Azt hitte ugyanis, hogy az egyház mérhetetlenül gazdag, és azt gondolta, Lőrinc a kincstárak. Lőrinc hármon napot kérte, és az idő letelte után egy sereg koldussal, bénával és beteggel jelent meg a bíró előtt. „Íme, itt vannak az egyház kincsei!“ – mondta. A bíró úgy vélte, gúnyolódik, ezért azonnal áadtatta a hóhérnak.

Lőrinc: latin eredetű; jelentése: Laurentum vidékéről származó férfi; babérkoszorúval díszített.

A szent ábrázolásai: diákónus öltözettel, könyvvel, füstölővel, kereszttel, kenyérrel, pénzes zacsikóval, alamizsnásosztás közben, pálmafával, rostélyal.

L. K.



**AUGUSZTUS 11., CSÜTÖRTÖK – Szent Klára szüz emléknapja** (Zsuzsanna, Tibor) – Ez 12,1–12 – Mt 18,21–19,1.

**AUGUSZTUS 12., PÉNTEK – Chantal Szent Johanna Franciska szerzetesi emléknapja** (Klára, Diána) – Ez 16,1–15.60.63 – Mt 19,3–12.

**AUGUSZTUS 13., SZOMBAT – Boldog XI. Ince pápa emléknapja** (Ipoly, Ibolya) – Ez 18,1–10.13b.30–32 – Mt 19,13–15.

**AUGUSZTUS 14., ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP** (Szent Maximilián Mária Kolbe áldozópap és vártonú, Marcell) – Jer 38,4–6.8–10 (Jeremiást meg akarják ölni, mert megjövendölte Jeruzsálem pusztulását.) – Zsid 12,1–4 (Türelemmel és állhatatosan vívujak meg az életben ránk váró küzdelmeket.) – Lk 12,49–53 (Krisztus evangéliumának sokan ellene mondanak. Innen támad a sok szakadás és békétlenség a világon.) – **Zsolozsma: IV. zsoltárhét – Énekrend:** Ho 220 – ÉE 591, Ho 220 – ÉE 149, Ho 114 – ÉE 596, Ho 292 – ÉE 243.

**SZÜZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE (NAGYBOLDOGASSZONY) – FŐÜNNEP VIGILIÁJA** – 1Krón 15,3–4.15–16.1–2 – 1Kor 15,54–57 – Lk 11,27–28.

Hálaadással kezdődött az esztergomi bazilikában a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészet- és Társadalomtudományi Karán (PPKE BTK) végzett hallgatók diplomaátadó ünnepsége július 22-én. Az eseményen 370-en vehették át diplomájukat.

„Hálás szívvvel gondoljanak szüleikre, nagyszüleikre, tanítóikra, iskoláikra, kötük a katolikus egyetemre, nemzetünkre, Egyházunkra, vezetőinkre, s legfőképpen a teremtő és megváltó Jóistenre!“ – mondta a hallgatóknak Kuminetz Géza rektor nyitóbeszédében.

Arra figyelmeztette a végzősöket, hogy legyenek készek a feladatokra, amelyek rájuk várnak a világban; mindenkorra a kötelezettségekre és jogokra, amelyekkel további életükben szembesülnek. Legyenek készek arra, hogy munkálkodjanak, „bár az iskola is nagy munkát ad, hiszen óriási szellemi és fizikai teljesítményt követel, de mégis más, amikor be kell állni a felnőttek világába. Legyenek készek a családalapításra, és arra, hogy levegyék az előző nemzedékek válláról a terheket. Hordozzák a keresztény és nemzeti kultúra értékeit, hogy majd átadhassák a következő nemzedéknek”.

Nem lehet visszaadni mindenzt a jót, amit a fiatal nemzedék tagjai kaptak szüleikről, tanáraikról és a Jóistenről, „de nem azért kapták, hogy nekik adják vissza, hanem hogy megállíjk helyüköt az életben; hogy gazdagodva másokat gazdagítassanak, hogy kamatoztassák talentumaikat”. Birtokba kell venni az emberi léttel járó lehetőségeket, „az emberi létfeladatot, azért, hogy valóban emberi emberekkel, krisztusi emberekkel válunk”. Krisztusi emberekkel és magyar emberekkel – hangsúlyozta a rektor –, „hiszen lelkünk keresztény, de a



„Ez a legszebb ajándék, szébb, mint a szakmai teljesítmény, hiszen ezzel valóban helyreállítja a személyi méltóságuk, és ha ennek a méltóságnak a tudatában tevékenykednek – nem pusztán csak végezik a dolgukat, hanem hivatászerűen munkálkodnak –, akkor akár sikeres, akár sikertelenség jut is osztályrészül, nem veszítik el megelégedettségüket, nem veszítik el értékeiket.” Beszéde zárásaként a rektor ismételten Istenünkre szóló háladással szólított fel.

Birher Nándor, aki most vette át a Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar dékáni tiszét, beszédeben először arra emlékeztetett, hogy a 2021/22-es tanévet tavaszi félévében a BTK-n 604 hallgató tett sikeres záróvizsgát, „olyan tudományterületeken, amelyek

munikáció és médiatudomány, művészettörténet, óvoda- és pedagógus, tanító, régészet, szabad bölcsészet, történelem, nemzetközi tanulmányok, politikatudományok, Kelet-Ázsia-tanulmányok, pszichológia, szociológia, szociálpedagógia, valamint osztatlan tanári szakon adott ki diplomát.

A három vagy négy féléves szakirányú továbbképzéseket sikeresen végzők szintén most kapták kézhez a dokumentumot általános mediáció, csecsemő-szülő kapcsolatdiagnosztika és konzultáció, valamint különféle pedagógus szakvizsga szakirányokon.

Mindegyik diploma középpontjában az ember áll – ismételte meg Birher Nándor. Az ember gazdagítja a történelem során megszerzett tudást, és jól elni csak közösségen, tá-

az embert magát és a társadalmat állítja a középpontba”.

A Pázmány bölcsészkar rendkívül széles palettán kínálja képzéseit: magyar, angol, német, olasz, francia, orosz, arab, kínai, elmeleti nyelvész, fordító és tolmacs, kom-

sadalomban, hazában, családban képes.

Rámutatott, hogy a rendszerváltás idején sokan – politikusok is – úgy gondolták, „a

bölcsések és a társadalomtudósok, a filoszok lesznek azok, akik a társadalmat egy szébb, fikusabb megokolásként pedig rámutatott, hogy Esztergom „magyarságunk középpontja”. Ez volt Géza nagyfejedelem székhelye, aki a római kori alapfalakra építette a kővárát, ahol a legenda szerint Szent István született, s ahol ő királyá koronázták, és amely helység a Magyar Királyság érseki központjává vált. „Ide köt minket a nyelvünk, az államunk és az, hogy katolikus egyetemen végeztek hallgatóink. Itt, a magyar katolicizmus központjában köszönjük meg, hogy a Jóisten a tudás-vágy ösvényén a diplomáig vezérlelte őket.”

Mint mondta, Esztergomból indul a friss diplomások különösére. Erre a fizikai értelemben vett szíklára épült a Magyar Katolikus Egyház és a magyar államiság egyaránt, „és erre a biztos alapra támaszkodva indítjuk önéket is útra”. A dékán megemlíttette néhány hallgató kiemelkedő eredményét: Regős Mátyás Gérecz Átila irodalmi díjat kapott, Zajácz Bence kick-box aranyérmet szerzett az Európai Egyetemi Játékokon, Mátó Sára az atlétikai csapat Európa-bajnokságon első helyezett lett Bulgáriában. Szintén nagy dicsőség a karnak, hogy Békes Klaudia politológushallgató felvételt nyert a világ egyik legjobb egyetemére, a londoni King's College mesterszakára.

Birher Nándor végül megköszönte Esztergom városának, hogy otthon tisztelettel szolgálta a Magyar Katolikus Egyház és a magyar államiság egyaránt, „és erre a biztos alapra támaszkodva indítjuk önéket is útra”. Hernádi Ádám polgármester a megyei jogú város nevében köszöntötte a végzősöket. A Hallgatói Önkormányzat (HÖK) nevében Velez Vilmos elnök szolt „e nemes napon és ezen a lélegzetelállító helyszínen”. Majd az egyetem katolikus jellegét emelte ki: „Egyetemünk lelkiségére, mentalitására, az értékekre utal a katolikus jelző.” Fontosnak tartotta egyetemi évei alatt azokat az értékeket, amelyek megküldönböztetik a Pázmányt a többi felsőoktatási intézménytől.

A bazilika mellett található Szent Adalbert Központban Birher Nándor a következő szavakkal nyújtotta át a diplomát a végzősöknek: „Az önködésre hatámas, az élet megmentéséhez szükséges kincs a nehézségek idején. Munkájuk nem egyszerűen teljesítmény

**A Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) a tavalyihoz hasonló, a többéves áttekintésben magas létszámi, összesen 2281 alap-, mestéri- és osztatlan szakos új hallgatóval kezdheti meg a 2022/23. tanévet. Ebben a létészámban még nincsenek benne a hiteleti képzésekre felvett hallgatók. Komáromi László általános rektorhelyettes július 25-én szerkesztőségünkön eljuttatt ismertetést adjuk közre.**

Az adatokat érdemes mindig a korábbiakkal és az országos értékekkel összevetésben szemlélni. Tavaly országosan az azt megelőző évhez, a pandémia első esztendjejéhez képest kiugró számú felsőoktatásra jelentkező és felvett hallgató volt látható a statisztikában, ami a PPKE számaiban is tükrözött. Ehhez képest idén kis csökkenés tapasztalható: országosan szűk három százalékkal kevesebb jelentkező és felvett mutatkozik a legfrissebb adatokban. Ez a tendencia egyetemünkön is érződik, de a változás kiegjenítettebb, tehát az országoshoz képest kedvezőbb: az idén felvett hallgatói létszám szűk két százalékkal kevesebb a tavalyinál, ami még mindig magasnak tekinthető. Külön is érdemes megemlíteni, hogy bár az állami ösztöndíjas képzésbe felvettek száma országosan mintegy két százalékkal csökkent, a PPKE-n ugyanilyen mértékben nőtt a

## A Pázmány felvételi eredményeiről

Tavalyihoz képest, így idén 1543 állami ösztöndíjas hallgató kezdheti meg tanulmányait a PPKE-n.

A Hittudományi Kar (HTK) felvételi eljárása elválik az országos általános felvételitől, mivel a hiteleti képzésekre eltérő szabályok vonatkoznak. Ezért itt végleges felvételi eredményekről még nem tudunk beszámolni.

Az eddig ismert adatok alapján úgy tűnik, hogy a kar a katolikus teológus osztatlan szakra az előző évhez képest több hallgató fog főlvenni, a levelező képzésen megjelenő létszámnövekedés miatt.

A hittanár-nevelőtanár osztatlan képzés a tavalyihoz hasonló létszámmal, a katekéta-lelkipásztori munkatárs és a közösségszervező alapképzések a tavalyihoz képest kisebb létszámmal indulnak. Doktori képzésre a HTK a tavalyihoz hasonló létszámu hallgatót vesz fel.

A Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar (BTK) tavaly és idén is növelni tudta felvett hallgatóinak számát (mindkét évben az előzőhöz képest öt százalékkal), ami azt jelenti, hogy szeptemberben 1370 új hallgató kezdheti meg tanulmányait a fakultáson. Örömteli, hogy az állami ösztöndíjas képzésre felvettek száma is hasonló arányú növekedést mutat, így a most felvett hallgatók közül

1232 fő, mintegy 90 százalék állami finanszírozással indulhat el azon az úton, melynek végén reményeink szerint oklevéllel szerez.

A felvették létszámanak növekedése mögött több képzés jó teljesítménye áll. Kiemelendő a pszichológia alapszak levelező munkarendű képzése (130 felvett) és a tavalyi ki-hagyás után önállóan elindított Kelet-Ázsia tanulmányok mesterszak (20 felvett). Ezek mellett továbbra is népszerű az anglistika, a kommunikációs és médiatudomány, a nemzetközi tanulmányok, a politikatudományok és a szociológia alapképzés. Ugyancsak pozitív fejlemény, hogy a BTK a szabad bölcsészet alapszakra a tavalyinál 14 fővel több, összesen 60 hallgatót vett fel.

A Jog- és Államtudományi Kar (JÁK) tavaly 299, idén 346 joghallgatót vett fel nappali munkarendű képzésre. Közülük 98 állami ösztöndíjas finanszírozási formában kezdi meg tanulmányait (tavaly ez a létszám 77 volt). A levelező jogászképzés, miként tavaly is, csak önköltséges formában indul, összesen 327 fővel (tavaly 405).

Az állami ösztöndíjas nappalis jogász szakon még a tavalyinál (463) is magasabb volt a ponthatár (466), ami országosan a második legmagasabb pontszám ezen a képzésen.

A levelező jogász szakos ponthatár is fölfelé mozdtult: a tavalyi 302 ponttal szemben idén 320 pont kellett a bejutáshoz, ami az önköltséges levelező jogászképzésre országosan a legmagasabb. Az önköltséges nap-pali munkarendű képzésre a tavalyi 222-rel szemben idén 327 főt vett fel a JÁK. A magasabb létszámnak is köszönhető, hogy a bejutási küsözök a tavalyi 370 pontnál valamivel alacsonyabb: 343 pont, ami országosan a harmadik legmagasabb ponthatárat az önköltséges nappalis jogászképzésen. Az igazságügyi igazgatási alapszak nappali munkarendű képzésére összesen 61 főt vett fel a JÁK, ami a tavalyihoz képest (74) némi csökkenést jelent, állami ösztöndíjas képzésen a tavalyival azonos (350), önköltséges képzésen valamivel magasabb ponthatár mellett (tavaly 281, idén 286).

Az Információs Technológiai és Bionikai Karra (ITK) idén összesen 753-an jelentkeztek (tavaly 743-an). Végül 177 hallgató nyert felvételt (tavaly 174). Kiemelendő a mérnökinformatikus BSc képzés, amelyen több mint négyszínes túlélentkezés mellett – 75 új hallgató kezdheti meg tanulmányait (tavaly 65 fő volt a felvették létszáma). A molekuláris bionika mérnöki BSc képzésre 88-an jeluttak be (tavaly 95-en). Összessé-

lesz a munkabér fejében, hanem társadalmunk egészsége-nek szolgálata. Ráadásul úgy, hogy tevékenységek során sok-sok testvérüknek, felebárátrajuknak fognak segíteni. Ha megfontoljuk, hogy például egy tanár – ha évi száz gyereket tanít – negyvenéves pályája alatt négyezer gyereket formál, és ha ezt megszorozzuk a ma tanári diplomát szerző hallgatóink számával (27), akkor csak itt és most egy nagyobb, százezer lakos feletti magyar város lakosságának megfelelő ember jövőjéről beszélünk. És ez nemcsak játékos matematika példa, hanem nagyon komoly, jövőt formáló tény is.”

Mint mondta, Esztergomból indul a friss diplomások különösére. Erre a fizikai értelemben vett szíklára épült a Magyar Katolikus Egyház és a magyar államiság egyaránt, „és erre a biztos alapra támaszkodva indítjuk önéket is útra”.

A dékán megemlíttette néhány hallgató kiemelkedő eredményét: Regős Mátyás Gérecz Átila irodalmi díjat kapott, Zajácz Bence kick-box aranyérmet szerzett az Európai Egyetemi Játékokon, Mátó Sára az atlétikai csapat Európa-bajnokságón első helyezett lett Bulgáriában. Szintén nagy dicsőség a karnak, hogy Békes Klaudia politológushallgató felvételt nyert a világ egyik legjobb egyetemére, a londoni King's College mesterszakára.

Birher Nándor az ünnepséget azzal a könyörgéssel zárta, amellyel Pázmány Péter is befeljezte egyetemi alapítólevelét: „Mind ezeket amilyen igazán a katolikus vallás előmozdítására, az értékekre utal a katolikus jelző.” Fontosnak tartotta egyetemi évei alatt azokat az értékeket, amelyek megküldönböztetik a Pázmányt a többi felsőoktatási intézménytől.

A bazilika mellett található Szent Adalbert Központban Birher Nándor a következő szavakkal nyújtotta át a diplomát a végzősöknek: „Az önködésre hatámas, az élet megmentéséhez szükséges kincs a nehézségek idején. Munkájuk nem egyszerűen teljesítmény

gében elmondható, hogy a tavalyihoz hasonló létszámu új hallgató nyert felvételt az ITK-ra, a korábbi évekhez képest valamivel alacsonyabb ponthatárok mellett.

A sok szám, még ha kedvezők is, nem fedheti el, hogy mögöttük emberek vannak: a Pázmány Péter Katolikus Egyetem hallgatók, oktatók, munkatársak közössége.

Bár sokan vagyunk, egy irányba fordulunk: mindenkorban egy emberről, emberhez méltóbb jövőn dolgozunk, az igazság továbbadásával, a megtalált igazság szolgáltatával. Tesszük ezt katolikus keresztény elkötelezettséggel, abban a reményben, hogy emberek erőfeszítéseinkben a Jóisten is támogat minket. minden évben nagy örööm számunkra, hogy ebbe a közös munkába sok új hallgató kapcsolódik be. A meghívásra, amelyet oly sokan idén is elfogadtak, még most sem késő igent mondani: a Pázmány Péter Katolikus Egyetem számos képzésére a pótfelvételi eljárásban is lehetséges felvételt nyerni.

Külön is kiemelendő a Jog- és Államtudományi Karon indítani tervezett Master of Business Administration (MBA) szak. A pótfelvételről és az elérhető képzéséről a felvi.hu oldalon és az egyes karok honlapjain lehet tájékozódni.

Forrás: PPKE

## A Ferences Világi Rend országos káptalanja Esztergomban

Július 21-től 23-ig tartott a magyarországi Ferences Világi Rend országos káptalanja Esztergomban, a Temesvári Pelbárt Ferences Gimnáziumban, amelyen megválasztották az új vezetőket.

Július 21-én többek között Kocsis Fülöp érsek-metropolita tartott előadást, majd Berhidai Piusz OFM provincialis mutatott be szentmését a Rómából érkezett Pedro Zitha OFM generális asszisztens koncelebrálásával. A kápta-



lanon részt vett Urbán Erik OFM, az erdélyi ferences rendtartomány provincialisza.

Július 22-én bemutatták a Memoriale Propositi (1221–2021), a világi rendi testvérek első regulájának jubileuma alkalmából kiadott A Ferences Világi Rend a Kárpát-medencében című kötetet, melyet Fülöp Éva Mária szerkesztett.

Forrás és fotó: Ferencesek.hu

## Elvinni magunkkal Jézust örömeinkbe, bánatunkba is

Mátraverebély-Szentkútra zarándokolt a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Kórházlelkész Szolgálata

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Kórházlelkész Szolgálatának munkatársai idén is együtt vettek részt a Lellisi Szent Kamill emléknapja alkalmából szervezett zarándoklaton július 16–17-én nemzeti kegyhelyünkön, Mátraverebély-Szentkúton.

Lellisi Szent Kamillnak, a kamiliánusok, hivatalos néven a Betegeket Szolgáló Szabályozott Papok Rendje alapítójának, az ápolók, a betegek, a haldoklók védőszentjének emléknapja július 14-én van. Ebből az alkalomból immár ötödik éve indultak huszonhét kilométeres zarándoklatukra a betegápolók, mentősök és támogatóik Szécsényből Mátraverebély-Szentkútra július 16-án, ezúttal Komáromi Jób ferences szerzetes vezetésével.

A búcsú napján, július 17-én, vasárnap folyamatos volt a zarándokok fogadása és a gyónatás a kegyhelyen. A reggeli szentmise és az énekes Mária-köszöntő után hangzott el Hajós Ágnes ferences szegénygondozó nővér katekézise Az Egyház hitérzéke, kármárai és katolicitása címmel.

Az ünnepi szentmisén Berta Tibor tábori püspök mondott szentbeszédet.

Mi az Isten akara a mi életünkben? – tette fel a kérdést. – Mi az Isten valódi akara? Jézus így fogalmaz: „Mert az én Atyámnak az az akara, hogy annak, aki látja a Fiút és hisz benne, örök élete legyen; én pedig feltámasztom őt az utolsó napon.” (Jn 6,40) Ez az Isten akara. Ezért kaptuk az Eucharisztát. Ezért van, hogy a szentáldozás nem egy liturgikus gesztus, nem egy emlékezés, hanem találkozás a feltámadott, élő Krisztussal.

Az emberiség történelmében nincs még egy másik vallás, hitrendszer, amely azt mondana,



tainkba, oda, ahová Isten rendelt bennünket? A legegyszerűbb cselekedeteinkbe is? Akkor leszünk sugárzó kereszteny közösség, ha ezt meg tudjuk valósítani, akkor is, ha egyre inkább ránk nehezedik az élet súlya.

Legyen számunkra példa Mária, aki az anyagi üdvözlet során kapott fényes ígéret után el tudja fogadni a betlehemi barlang, a jászol kényelmetlenséget, szerető és aggódó anyáként a tizenkét éves Jézus szavait, a káán me nyegzőt a kiáltott választ, és végül a Golgotát – biztatott a püspök. A szentmise körmennettel zárult.

Forrás és fotó: Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

## Az Egyház nem ósdi, elavult dolog

Kitelepült a Hajdúdorogi Főegyházmegye a Campus Fesztiválra

Preevangelizációs céllal települt ki Kelet-Magyarország legnagyobb fesztiváljára a Hajdúdorogi Főegyházmegye. A Debreceni Görögkatolikus Parókián szolgáló Szaplonczay Márk atya ötlete volt, hogy az idén július 20. és 24. között Debrecenben rendezett Campus Fesztiválon a Görögkatolikus Egyház is bemutatkozzon.

Nem titok, hogy az ötlet alapját a Közös Pont nevű ökumenikus fesztiválmisszió adta, amely több mint húsz éve igyekezik ezeken a nyári programokon megszólítani azokat, akit teljesen vagy részben elutasítóak az Egyházzal szemben. A cél az, hogy a begyakorolt szövegek végighallgatása nélkül, kötetlenül, személyesen beszélgethessenek hitről, keresztenységről, az életről vagy bármiről.

A történelmi egyházak összefogásával működő misszióban évek óta részt vesz Szaplonczay Márk atya és testvére, Máté atya is, így az eddig megszerzett tapasztalataik alapján gyűjtöttük maguk köré egy kis csapatot az idei Campus Fesztivára.

„Nem a hittérítés a cél – nyomatékosítja Máté atya. – Jézus tanítását egy közegben nem érdemes elkezdeni az embereknek mondani. Teljesen másként kell egy-egy beszélgetést megragadni, ami aztán szólhat az evangéliumról is, de ha a kérdező arra szeretne választ kapni, hogy miért vannak pedofil papok az Egyhában, akkor az elől sem térhettünk ki.”

Máté atya szerint a média túl sok negatív dologról számol be, ami az Egyházt illeti, pozitívumról pedig szinte semmit, így a felnyított, kiemelt történetek miatt alakul ki sokakban az ellenérzés, amit el kell kezdeni megfordítani. A beszélgetések során a nehézséget az jelenti, hogy sokszor kell ugyanazt elmondani, mert a mai fiatalok fejében nincs leírás, hogy mit kell tudni a vallásról, a különböző felekezetektől. Itt, Debrecenben például fontos lenne azt is tisztázni, hogy mi a



Ezt igyekeznék ajándékokkal is segíteni, vagy éppen a Szent Bazil-os fadrásztanulók munkáival mosolyt csalni a gyerekek, hölggyek arcára. A diákok ugyanis a fesztivál ideje alatt szébbnél szébb frizurákat készítenek bárkinek, aki kéri.

„Megmutatjuk, hogy jelen vagyunk, és leginkább próbálunk megtalálni azokat, aik ha bár görögkatolikusok, de egyelőre nem tartoznak közösségiunkhoz. A népszámlálás évében ez különösen is fontos feladat” – hangsúlyozta Máté atya.

Forrás és fotó: Hajdúdorogi Főegyházmegye

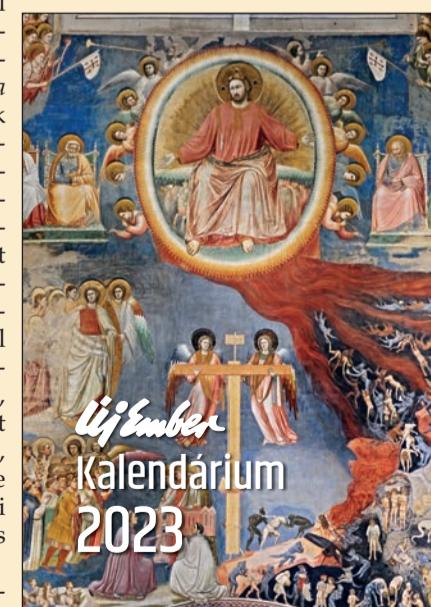
## Témák az Új Ember 2023-as Kalendáriumából

Az Új Ember 2023-as Kalendáriumában ismét sok érdekes írással találkozhatnak olvasóink. A hagyományokhoz híven a friss szerzői művek mellett hetilapkunk archívumából válogatott versek, novellák és cikkek is helyet kaptak a kiadványban.

Kalendáriumunk tartalmából: Madách Imre 1823. január 20-án született Alsósztrégvár, és itt is halt meg 1864. október 5-én. Drámaírói munkásságának két kiemelkedő alkotása a kétségtelenül világirodalmi színvonala emberiségdrámája, Az ember tragédiája (1861) és az ugyancsak kimagaslé értéket képviselő Mózes (1861) című színmű. Születésének 200. évfordulója alkalmából ennek a két művénék ismertetésével emlékezünk rá.

Felidézzük a 150 évekkel ezelőtt született Lisieux-i Szent Teréz alakját, a hatvan éve elhunyt Sík Sándor művészét, és közreadjuk a 100 éve született Nemeshegyi Péter jezsuita szerzetes egy írását is.

Krántitz Mihály teológia professzor a hatvan évekkel ezelőtt megjelent Pacem in terris kezdetű szociális enciklikáról beszél egy interjúban. 75 évekkel ezelőtt államosították a katolikus iskolákat. E történelmi eseményt



az Új Ember hetilap cikkeinek tükrében mutatjuk be.

Mint minden évben, ezúttal is több művészeti tárgyú írást olvashatnak a Kalendáriumban. A magyarországi modernizmussal és a Várkereszti Bazár Vásárhelyi művészélet – 1900–1990 című kiállításával is foglalkozunk, emellett exkluzív interjút olvashatnak Marton Éva operaénekkel.

Giotto di Bondone élelműve betetőzésének tartják épiségen megmaradt freskósozrozatát, amely a padovai Scrovegni-kápolna teljes belső falfelületét borítja. Kalendáriumunk borítóján és hónapkezdő képein ezekből a kivételes alkotásokból mutatunk be válogatást.

2003. március 23-án avatta boldoggá Szent II. János Pál pápa Battányi-Strattmann Lászlót, aki férfiként, családapaként és a betegek gyógyítójaként egyaránt Krisztus tanúja volt. Kiadványunk hónapokat nyitó írásában – amelyek az Új Emberben jelentek meg 2003 elején – szeretnék minél jobban megismertetni olvasóinkkal a szegények orvosának személyes példáját és családjá történetét.

A hónapokat Schmidt Egon jegyzetei zárják.

(bb)

Július 20-án ünnepelte kilencvenedik születésnapját a texasi Dallasban Lelóczky Gyula ciszterci atya. A Vatikáni Rádió munkatársa arra kérte, tekintsen vissza életére. Az ünnepelt írásba foglalta életútját, ezt olvashatják az alábbiakban.

Anyaméhen kívüli életem forró nyári éjszakán, 1932. július 20-án kezdődött Győr szabad királyi városában. Édesapám cukrászmester volt; családom két neves cukrászdája naponta hívogatta édes áruival Győr lakóit és látogatóit. Emiatt persze osztálytársaim mindig irigykedtek rám. Nem tudták, hogy én sem ettem több süteményt, mint ők, mert ha valami finomságot kértem szüleimtől, minden az volt a válasz, hogy „nem lehet, mert megeszed a hasznót”. Hárman voltunk testvérek. Éva húgom négy ével, Jenő öcsém tizennyel volt fiatalabb nálam. Édesanyám valásosan nevelte bennünket. Mind a vasárnapi szentmíse, minden a közös esti ima elmaradhatatlan része volt életünknek. Az elemi iskola első négy osztályát Győrött végeztem el. Vasárnaponként osztálytársaimmal jártam szentmíseré. A prédkáció felnőtteknek szolt, nem sokat értettem belőle, inkább azzal foglalkoztam, hogy ujjaimon számoltam, hányszor említi a pap Jézus nevét a szentbeszéd során.

Az első igazán nagy változás életemben akkor történt, amikor első gimnáziumba szüleim a Szent Hegyre, Pannonhalmára, a bencések akkor vadonatúj, ún. „olasz gimnáziumába” írtak be. Ellentétes érzelmekkel kezdtettem intézeteti pályafutásomat. Az otthon és családom nagyon hiányoztak, alig vártam szüleim havi egyszeri látogatását, de az új életformát egyre jobban megszerettem. Itt csepegtet, szívárgott lelkem mélyére még öntudatlanul a kolostori élet szeretete.

Csak négy évét töltöttem Pannonhalmán, a második világháború viharos éveiben; tanulmányaimat Győrött folytattam, kereskedelmi középiskolában, mert családi döntés eredményeként nekem kellett volna folytatnom a hatvanéves Lelóczky cukrász céggel működését, és ehhez az üzleti élet alapjainak elsajátítása fontosabbnak tűnt, mint a humán tudományokban való elmélyedés. Az 1940-es évek második fele során Magyarország az orosz megszállást és a



kommunizmus fokozatos bevezetését személyesen el. Ezekben az években a kormányzat családot fokozatosan mindenről megfosztotta. A legnagyobb veszteséget persze két cukrászdánk államosítása, a családmindennapi kenyérnek elvesztése jelentette. Ez pedig az én jövőmet is gyökeresen megváltoztatta: többemről nem a cukrász mesterség kitalálása volt az életfeladatom.

Egyetemre akartam beiratkozni; olvasmányaim során nagyon megkedvettem a magyar irodalmat, ezt akartam tanulni. Szerettem klasszikus prózáiróinkat, és különösen is a nyugatosok líráját. 1950-ben érettségeztem, de egyetlen egyetemre se vettek fel, mivel „betelt a létszám”. Ez volt a szokásos megokolás az osztályidegen, burzsoá elemek jelentkezésének elutasítására. 1951-ben ugyanígy nem kerülhettem be egyetlen egyetemre se. Két évig Győrött, a Belföldi Szállítmányozási Vállalatnál dolgoztam könyvelőként.

Fontos dolgok történtek ez időben az életemben. Bár addig is igyekeztem keresztenyén kívül elnevezésére. Ez pedig az én jövőmet is gyökeresen megváltoztatta: többemről nem a cukrász mesterség kitalálása volt az életfeladatom.

gyarországon valamennyi szerzetest és apácat deportálták, valahogy eljuttatt hozzáim a hír, hogy az egyik plébániáni titkos lelkigyakorlat lesz fia talok számára. Tudtam, hogy nekem ott kell lennem. Dievald István piaстра atya, aki valamiképp kimaradt a szerzetesek deportálásából, titokban járta az országot lelkigyakorlatokat vezetni. Városokban fiatalokból csoportokat szervezett, hogy az iskolákban megszüntetett hitoktatást titokban ők tudják folytatni. Én is a győri fiúcsoport tagja lettém, és ez az új közösséggel megváltoztatta életemet. A hosszú beszélgetések, sok jó könyv olvasása belsőleg átalakítottak. Lassan igényt éreztem arra is, hogy naponta járjak szentmíseré, és amikor 1952-ben végre főiskolára kerülttem, már megfordult a fejemen a papi hivatás gondolata is.

Anyám akkor egy győri szálloda konyháján volt állásban; a szálloda egyik takarító nénijének a fia magas beosztásban dolgozott az egyik miniszteriumban; az ő révén sikerült bekerülnöm a budapesti Apáczai Csere Főiskolára, a könyvtáros szakra. A fővárosba költöztem, a Bocskai úton, gyerekteleken keresztszüleinél laktam. Vasárnaponként az Egyetemi

templomba jártam a kispapok által énekelte gregorián szentmisére. Krisztus Király ünnepén, amint a mise alatt körülvettek a gregorián dallamot, felhőként szállt rám a biztos tudat, hogy ez az én helyem, az Egyházban, itt akarok elni. Nem egyházmegyei, hanem szerzetes papként. Győrött Rónay Detre ciszterci atyával jó barátágban voltam (ő a szétszóratás után Győrött kapott orgonista állást az egyik plébánián), leveleztem egy-mással hivatásomról, és amikor tavaszra eldöntöttem, hogy szerzetes akarok lenni, Detre atya tudatta velem, hogy a ciszterci rend a feloszlás után titokban folytatja működését. Azonnal csatlakozni akartam.

Az első kapcsolatra augusztusban került sor, amikor 1953-ban egy hónapos katonásodás után visszatértem Budapestre a második tanévre. Detre atya utasítása szerint egyik vasárnap este a városmajori parkban, a Beethoven-szobornál kellett találkoznom „egy fehér ruhás úrral”. Találkoztunk is, és az úr, amint később kiderült, Sigmund Lóránt ciszterci atya, a rend akkori vezetője volt, mielőtt Endrédy Vendel zirci apát úr be volt börtönözve. A park egyik csendes zugában órák hosszat beszélgettünk; a beszélgetés végén Lóránt atya egy budai kertes ház címét adta meg, hogy ott a következő vasárnap kora délelőtt egy albérleti szobában a novíciusjelöltekkel találkozzam. Így vette kezdetét a zug-ciszterci életem. A vasárnapokat ötén fiatalok egy-egy ciszterci atya társaságában ebben a kis szobában töltöttük oktatással, imával. 1954 februárjában került sor a beöltözésre, amikor egyháthes lelkigyakorlat után, szentmíse keretében felvettük a ciszterci novíciusok fehér ruháját, és azt körülbelül hétköznap hosszat ugyanabban a szobában viselhettük is. Aztán vissza került térenk a civil életbe. De amikor este a behavazott tájban a villamosmegálló felé gyalogoltam, körülvett a gondolat, hogy most minden minden hőföhér.

Ez a zug-ciszterci életem 1956 novemberéig tartott, amikor a levart

forradalom után Lóránt atya a világban előzött ciszterci kispapokat Nyugatra küldte, hogy Rómában folytassák tanulmányait. (Több zug-ciszterci kispap egyházmegyei szemináriumokban tanult, ók Magyarországon maradtak.) Római tanulmányait 1964-ben fejezték be, akkor került tem az USA-ra.

A második világháború követően 1955-ig mintegy húsz magyar ciszterci vándorolt ki Amerikába, papok is, növendékek is. Először az egyik, Wisconsin államban található ciszterci monostorban telepedtek le, de mielőtt nem lehetett középiskolát nyitni, új otthonot kerestek. Az új otthon keresése 1952-ben sikkerrel járt: az isteni Gondviselés révén a magyar ciszterciek és a texasi Dallas egyházmegye püspöke szüksége találkozott. A püspök katolikus egyetem felállítását tervezte, és aholhoz keresett tanárok, így a ciszterci közösség Dallasban talált otthonra 1955-ben. Az egyetem 1956 őszen nyitotta meg kapuit, és az első tanári karban kilenc magyar ciszterci atya kapott állást. Az apátság első szárnyát 1957-ben építették, amely egy-két éven belül U alakú három szárnyra bővült. A növekvő magyar közösség (az 1956-os forradalom után további tizenegy magyar ciszterci került Nyugatra) 1962-ben középiskolát is nyitott Cistercian Preparatory School néven, a régi magyar nyolcosztályos gimnáziumok mintájára. Az iskola ma már hatvan éve virágzik, és én 1965-től 2011-ig abban az iskolában tanítottam és dolgoztam könyvtárosként. Az 1989-es magyarországi rendszerváltozás után két évet ismét Rómában töltöttem mint a Magyarországról érkezett ciszterci kispapok előljárója. E két év során rendszeresen adtam elmélkedéseket a Vatikáni Rádió magyar adásában.

Az 2011-es év nevezetes lett számon. Abban az évben fejeztettem be a tanítást iskolánkban és álltam át lelkipásztori munkára, ekkor ünnepeltem pappá szentelésem 50. évfördeját, és rákos daganat miatt akkor vették ki az egyik vesémet. 2020 májusában meglehetős súlyos formában átétem a covid-betegségen; abból felgyógyulva vagyok egészen nyugalomban, élel szerzetesi életemet, és készülök az utolsó nagy utazásra az Úrhöz.

**Forrás:** Vatikáni Rádió  
**Fotó:** Vatican News

## Dallasban ünnepeltek

Lelóczky Gyula Donát ciszterci szerzetes 90 éves

## Most már Isten dicsőítik itt

Felszentelték a kommunista rendezvények helyszínén épült zsögödfürdői kápolnát

**Kovács Gergely gyulafehérvári érsek július 24-én ünnepi szentmíse keretében szentelte fel Csíkszerdán a zsögödfürdői kápolnát, és negyvenkét fiatalt részesített a bérnálás szentségében.**

A város déli településrészén, a borbvízfürdő fölötti fenyvesek ölelésében, annak a színpadnak a helyén épült a kápolna, amely a diktatúra idején helyet adott a csíksomlyói búcsú ellenpontjaként szervezett Tavasz a Hargítán elnevezésű fesztiválknak Sebestyén Ottó csíkszögi plébános július 24-én a szentelési ünnep részletevőit köszöntve a jó Isten különös humorának nevezte azt, hogy ahol a kommunizmus kiszolgálói magukat ünnepeltették, ott ezentúl Isten dicsőítik.

A Kovács Gergely érsek által bemutatott szentelési misén negyvenkét fiatal részesült a bérnálás szentségében. Ezt az eseményt nevezte hangsúlyosabbnak prédkációjában az egyházmegye előljárója. A fiatalok ünnepe ugyanis nem a felkészülés végét jelzi számukra, hanem annak az új korszaknak a kezdetét, amelyben a közösséggel hasznos, aktív tagjaival vállhatnak.

„A bérnálás mindenki személyes pünkösdi, a Szentlélek ma is épp úgy árad rájuk, mint az első pünkösdkor az apostolokra” – mondta az érsek, és arra biztatta a fiatalokat, hogy késsőbb, a bizonyságok közepette is építsek életüket Istenre, érezzék életükben a Szentlélek kiáradó erejét, a jó Istenről kapott kincsetek fordításuk közösségek javára, szolgálatára is. „Arra bátorítalak titeket, hogy vegyétek komolyan a küldetést, töltönök el a Szentlélek hét ajándékával, és legyetelek Krisztus tanáiról az életben” – mondta ünnepi beszédében.

A Sziksai László csíkszerdai építész tervezte kápolna építését a magyar kormány tizenötmillió forinttal támogatta. A kivitelezési munkálatok finanszírozásához hozzájárult a helyi és a megyei önkormányzat, helyi vállalkozók, valamint a hívek is.



A kápolna belső terének díszítését, az oltár fölötti vitrót Sabäu-Trifu Cristina képzőművész, egyházművész és férje, Sabäu-Trifu Lucian belsőépítész tervezte. A főoltárt díszítő Szent Anna-szobor Demeter József Kossuth-díjas nyárádménti szobrász alkotása. Az összefogással épített kápolna alagsorában közösségi termet is létesítettek. Sebestyén Ottó plébános köszönetet mondott az adományokért, az önkéntesek munkájáért és minden segítségért, amellyel régi álmukat valósították meg.

Ez a kápolna a nemzeti összetartozás érzését és a kereszteny hit erősítését szolgálja, mondta az ünnepség zárórészében felszólaló Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtit-

kár, azt is bejelentve, hogy Magyarország Nemzetpolitikai Államtitkársága a kápolna körüli terület rendezésére ötmillió forintot ajándékoz. Korodi Attila, Csíkszereda polgármestere örömmünneplene nevezte az alkalmat, hiszen amellett, hogy katolikus fiatalokat ünnepeltek, ezzel a feje tetejére állított világban a jövőt is ünnepelték, és a közösséggel erejét is megmutatták. Ha nincs a közösségen kereszténységi hit és annak a minden nap megélése, akkor igazából jövő nincsen – hangsúlyozta a várak előljárója.

**Szöveg és fotó:** Csucs Mária  
**Fórrás:** Romkat.ro

# A változás a hivatásunk

*Betánia Napokat rendezett a Nyolc Boldogság Közösség Veszprémben*

(Folytatás az 1. oldalról)

Az egész világ majdnem három éve kriszt él át a koronavírus-járvány, az Ukrajna elleni háború és a gazdasági válság miatt. Ezek erősen hatnak az életünkre. A változást itt és most jelen van a világ életében” – hangsúlyozta a szerzetes nővér. A közösségek az idei Betánia Napokra választott témával a Veszprémi Főegyházmegye „Óseink hite a jövő reménye” mottójához is kapcsolódni akart.

A szombati napra látogattunk el, amely szentségimádással és tornával kezdődött. Kilenc órakor laudesre gyűltök össze a lelkigyakorlatozók a hittudományi főiskola előadótermében. A Jézus- és a Mária-ikon előtt a Nyolc Boldogság Közösség négyesztől, az adott napnak megfelelő himnuszait, zsoltárait és énekeit imádkozták a résztvevők a Szentlélek hívva, Istenet dicsérve. A szabad imádság és a Miatyánk után Máriát köszöntötték, akinek „tündöklése tiszta, mint a napvilág”.

„És én ma is hiszem, hogy benned nincs változás, ugyanaz vagy mindenkitől” – szólt az ének refrénje, amely ráhangolta a jelenlévőket Csaba Veronika Mária CB nővérnek a képmártól a hasonlatosságig történő átalakulásról szóló előadására. „Isten az, aki nem változik, viszont mi, emberek állandó változásra vagyunk hivatottak” – kezdte tanítását a szerzetes nővér, majd feltette a mindenkit elgondolkodtató kérdéseket: Van-e valami, amit szeretnél megváltoztatni az életedben? Mekkora hatásod van arra, és mit teszel azért, hogy ez tényleg megtörtenjen?

Újévi fogadalmaink is tanúsítják, hogy vagyunk a változásra, de tudat alatt minden megteszünk azért, hogy az ne következzen be. A megszokás ugyanis egyensúlyelményt ad, a változáshoz pedig ki kellene lépnünk a komfortzónánkból. Boldogtalanok vagyunk amiatt, hogy megmaradunk a régi állapotunkban, mint a folyton Moszkva után vágýódó Csehov-hősök, akik semmit sem tesznek az utazásért.

Előadásában a szerzetes nővér kitért a transzhumanizmus témaájára is. Ez a tudományterület az ember képességeit akarja növelni olyan hibrideket létrehozva, amelyekben a gépi vagy robottározók kiküszöbölök az emberlét korláitát, a sebezhetőséget, a betegséget. A hatvanas években a NASA-nál már próbálkoztak azzal, hogy az űrhajósokat hipotermiával, hibernálással tartsák életben. „Hol a határ ezen a téren? Hiszen jó, ha egy betegbe pacemakerrel ültethetünk be, de meddig lehet az ember a saját maga dizájnere? Mennyit »machinálhat« magán, hogy még önmaga maradjon? Meddig változtathatjuk a képességeinket, hogy ne szünjünk meg emberek lenni, és ne válunk gépekké?”

Teremtsünk embert a saját képmásunkra és hasonlatosságunkra – olvashatjuk a Te-



remű könyvében. De vajon miért éppen így, két szóval, nyomatékosan fejezi ki ezt a Szentírás? Szent Iréneusz értelmezése szerint az ember képmásnak lett alkotva, és arra van hívva, hogy egyre inkább hasonlóvá váljon Istenhez, együttműködjön a kegyelemmel. A változás a hivatásunk.

Jézus a megtestesüléssel magára veszi a változást. Az evangéliumokban a méhen belül életéről is olvasunk, majd láthatjuk őt megszületni, megismerhetjük kisgyermek- és kamaszkorát, később pedig azt, hogy érett, önálló férfiként miként éli meg a külde-

tését. Jézus erős képeket használ a változásra: amikor a haláláról beszél, az elhaló búzamag metaforáját említi, s ezzel benneket is arra hív, hogy meghalva életet adjunk. A magvető példázatából pedig megtanulhatjuk: tőlünk függ, milyen az a talaj, amelybe a tanítás magja hull. A változás tehát nem automatikusan következik be, hanem az ember közreműködését is feltételezi.

A megtérés a gondolataim, a cselekedeteim és a belső hozzáállásom teljes megváltozását jelenti. Jézus az ember méltóságát akarja visszaadni akkor is, amikor gyógyít: változz és cselekedj azserint, amit Istenől kaptál. Az embéri méltósággal élt, felelős életre szólító fehívás mellett ugyanakkor azt is mondja, ha nem lesztek olyanok, mint a kisgyermekek, nem mentek be a mennyek országába. Jézus szabadságát az adja, hogy az Atyával intimításban és szeretetfüggésben él. Arra vagyunk meghívva, hogy mi is ebben éljünk, gyermekként.

De képesek vagyunk vizszafordulni az Istenhez való hasonlatosság felé vezető úton, sőt alkohol- vagy más függőség miatt átléphetjük a mélybe zuhanást is. Ezekből a helyzetekből azonban Jézus keresztre és életáldozata vizsza tud állítani bennünket a hasonlatosság és az istengyermek ségeiben, hogy ne szünjünk meg emberek lenni, és ne válunk gépekké?”

Erik H. Erikson pszichológus a személyiségek fejlődésében nyolc fő szakaszat különböztetett meg a csecsemőkortól a késő öregkorig. Mindenekben két lehetőségeinket adó-



dik: vagy fejlődünk, vagy kriszt élünk át. Egy kisbabában kialakulhat a környezete iránti bizalom, ha megfelelően gondoskodnak róla, de ha gondozója nem tudja kielégíteni a csecsemő alapvető szükségeit, az bizalmatlansághoz vezet. A kisiskolás tanul, és az eredményeiért kapott dicséret nyomán megéli, hogy kompetens, értékes tagja a világának, ám ha nem kap bátorítást, nem tud teljesíteni, akkor bu-tának, kisebbrendűnek érzi magát. Az életszakaszokban szerzett elakadásokat korrigálni lehet – hangsúlyozta Csaba Veronika Mária nővér. – Sokszor ezek a kegyelem helyei, hiszen Isten a mélységben látogat meg, ahol a szégyenem van. Nem mindegy, hogy egy sebből elfolyik az életem, vagy a sérülés begyógyul és életadóvá válik. Sebeink együtterővé tesznek, és annak keresése felé indítanak, ami valóban betölthet bennünket. A nagy krízisek által tehet megötörének a fizikai és mentális érésünk, valamint a kapcsola-

tainak érése is, hiszen a változások minden kapcsolatban törnének, legyen az szülő és gyerek közötti, baráti vagy szerelmi kapcsolat. Előadása végén a Covey-féle befolyásolási körökről szólva arról beszélt, hogy sokszor olyasmire fecséreljük az energiáinkat, amire nincs hatásunk, csak együtt tudunk élni vele, miközben más dolgokat szásszalékban befolyásolhatnánk, de nem tesszük. „Amit tudok, de nem gyakorlok, azt nem tudom” – zárta tanítását Csaba Veronika Mária.

A szombati szentmise homiliájában Szeidel Péter CB, a budapesti Örökimádás-tempalom igazgatója hangsúlyozta, a változásnak önmagában nincs értéke. A világ szelleme szerint például követjük a diavatot, hogy átszínezzük az életünket, de ez csak l'art pour l'art változás. Mi viszont tudjuk, honnan jövünk, hová tartunk, ki indított el, és ki vár bennünket.

A szentmisse olvasmányai valamint a kapcsolatban hangsúlyoz-

ta, ezek arról tanítanak, hogy a változás egyenlő a megtérés-sel. Jeremiás próféta megtért, és elfogadta a küldetését. Istent állomásonként vezette őt: a mai olvasmányban ott tart, hogy Isten szól benne, de a környezete nem akarja hallani ezt a szót. A próféta ennek ellenére tanúságot tesz Isten szeretetéről, képviseli őt minden körülmenyek között. Az evangéliumban Keresztelő Szent Jánosról hallunk, akit a pályája végén bebüntöznek az igazság kimondása miatt, sőt le is fejezik. Ő is mindvégig kitart, és hasonlatossá válik a Mesterhez.

A szentmisét Varga Attila kisrombori plébános, a közöség papi testvériségenek tagja; Szeidel Péter; Csernai Balázs, a veszprémi Regina Mundi templom plébánoса, a főegyházmegye pasztorális referense, valamint Béri Renáto karmelita szerzetes mutatták be. Kallós Béla és felesége, Anita Nyíregyháza mellől érkeztek.



A prédikáció után megújították a világiaknak létrehozott, évente esedékes „Bárány barárat” elköteleződésüket.

Délután különböző műhelyekben vettek részt a lelkigyakorlatozók, két turnusban. Szeidel Péter délelőtt az elrejtett kincsről tartott bibliodráma-foglalkozást a gyereknek, délután pedig a fellőtteket hívta önismereti alkalomra Présben címmel. A gazdag programválasztékban komplex művészetterápiás foglalkozás, alkotóműhely, fókuszműhely, liturgikus tánc is szerepelt. Az irodalmi klubban Örley István A Floszek bukása című elbeszélésein és Pilinszky János Kalandozás a tükörben meséjén keresztül közelítették meg a Betánia Napok témáját.

A délelőtti előadás mondanivalóját moderált kiscsoportos beszélgetéssel is elmelítették a lelkigyakorlatozók, és csendes szentségimádásra is lehetőség nyílt. A felnőtteknek szóló programok alatt a kicsik kéziműves-foglalkozáson vettek részt, illetve közösen játszottak, miközben gyerekvigyázók ügyeltek a biztonságukra.

Bajnóczi Sára CB nővér szombaton elmondta nekünk, miről fog tanítani másnap. „Az állandóság és a változás elválaszthatatlan egymástól. Az előbbi jelen van a világ ciklikusságában, kiszámíthatóságában is, az ember viszont minden felteszi magának a kérdezést, hogyan haladjon előre.” Mint mondta, Paul Watzlawick és munkatársai társadalomtudományi megközelé-

tésben elsőfokú és másodfokú változásról beszélnek. Ez utóbbi esetében van egy illogikus, kiszámíthatatlan, tervezhetetlen pillanat, amit ők megválogatosodásnak hívnak: ekkor rendszerszintű változás történik. „Ők ezt nem nevezik kegyelemmek” – mondta Sára nővér, érzékelte, hogy tulajdonképpen erről van szó.

„Előadásomban kitérek a rezilienciára, azaz a rugalmasság megküzdési képességünkre is. Hogyan tudunk készen állni a negatív hatásokra és változásokra, amelyek bennünket érnek? Hangsúlyozni szeretném, hogy az imádság olyan tér, amely rugalmassá tesz minket, erősít a megküzdési képességeinket.”

Bajnóczi Sára nővér elmondta, arról is beszélne fog, hogy Isten változatlan, így számára nincs semmi olyan, amit ne tudna már. „Mire hív az állandó Isten? Arra, hogy felfeldezzük a bennünk élő Krisztus-arcot, Isten szüntelen

(Folytatás az 1. oldalról)

Amikor közölték vele, hogy az édesanya halálos beteg, gyalog nekiindult, hogy hazajön Magyarországra. Hétnyolc éves lehetett akkoriban. Nem jutott messzire, egy vasúti pályaudvar padján találtak rá, összefagyva. Visszavitték a nevelőszülőkhöz, aik gondosan ápolták, mert tüdőgyulladást kapott. Ám ő mindenáron haza akart jönni, így végül kénytelenek voltak elengedni. Ítthon néhány hónappal később meghalt az édesanya. Ekkor a még életben lévő nővére vette magához, de nem sokra rá ő is elhunyt, balesetben. Így tehát a nagymamám tizenhárom éves korára teljesen egyedül maradt a világban. Megpróbált valahogy talpon maradni a fővárosban, kifutó volt zöldségeseknél, hentesüzletekben, cukorkát árusított moziiban, alkalmi munkákból próbálta eltartani magát. Közben erősen élt benne a vágy, hogy szerzetes nővér legyen és misszionárius.

**- Végül azonban nem lett Jézus jegye.**

– Ennek két oka volt. Akkoriban egyfajta anyagi alap is kellett ahhoz, hogy valaki szerzetbe léphessen. Neki ez értelemszerűen nem volt. A másik ok pedig, hogy a rendfönnökök, megismerve az életét, rögtön arra gondoltak, hogy az árvá lány menekülési útvonalnak tekinti a szerzetességet, ezért elutasították. Elmesélt a nagymamám egy esetet: a Ménési úton jelentkezett a Páli Szent Vincéről nevezett nővérekhez. A rendfönnökő meghallgatta, majd hosszan imádkozott. Végül azt mondta: kislányom, te a családra és azonkívül még valami egészen nagy dologra vagy hivatott, nem szerzetesként kell élned az életed.

**- Hogyan történt a férjhezmenete?**

– Nagymama egy templomi énekkarban együtt énekelt a nála sokkal idősebb leendő nagyapámmal, aki harmadrendbeli ferences volt. Amikor megismerte a nagymama szomorú sorsát, felajánlotta, hogy örökre fogadjá. Nagymama akkor már tizenyolc éves, cseres lány volt, és nevetve mondta: kedves Károly, ilyen korú lányokat már nem örökre fogadnak, hanem feleségül kérnek. Mire a nagypapa: tulajdonképpen miért ne? Mindketten elmentek a lelkiajukhoz, kikérték a véleményüket. Elvégeztek egy hosszú lelkigyalorlatot, aztán pedig eljegyezték egymást, majd összeházasdadtak. A házasságuk kezdetén Pesthidegkút-Máriaremetére, Budapest legszélere költöztek.

**- A nagyszülei házasságából hat gyermek született. Ha jól tudom, a nagypapája 1946-ban elhunyt, és a nagymamája egyedül maradt a gyerekkel. Hogyan alakult az élete a lassan kibontakozó szocialista diktatúra időszakában?**

– A nagypapa egy nagy gyümölcsöst hagyott a családjára, de az államosítás során felszabdalták a területet. A nagyapám német származása miatt az egész családot a kiterépítés veszélye fenyegette,

# Ami megvakítja a sátánt

Hatvanéves a Szeretetláng Mozgalom



Még mielőtt bármilyen  
egyházi vizsgálat  
elkezdődhett  
volna, nagymama  
kétszer is pszichikai  
vizsgálatot kért, és az  
eredmény mindenkszer  
ugyanaz volt: hölgym,  
magának nincs semmi  
baja!

**- Végül azonban nem lett Jézus jegye.**

– Ennek két oka volt. Akkoriban egyfajta anyagi alap is kellett ahhoz, hogy valaki szerzetbe léphessen. Neki ez értelemszerűen nem volt. A másik ok pedig, hogy a rendfönnökök, megismerve az életét, rögtön arra gondoltak, hogy az árvá lány menekülési útvonalnak tekinti a szerzetességet, ezért elutasították. Elmesélt a nagymamám egy esetet: a Ménési úton jelentkezett a Páli Szent Vincéről nevezett nővérekhez. A rendfönnökő meghallgatta, majd hosszan imádkozott. Végül azt mondta: kislányom, te a családra és azonkívül még valami egészen nagy dologra vagy hivatott, nem szerzetesként kell élned az életed.

**- Hogyan történt a férjhezmenete?**

– Nagymama egy templomi énekkarban együtt énekelt a nála sokkal idősebb leendő nagyapámmal, aki harmadrendbeli ferences volt. Amikor megismerte a nagymama szomorú sorsát, felajánlotta, hogy örökre fogadjá. Nagymama akkor már tizenyolc éves, cseres lány volt, és nevetve mondta: kedves Károly, ilyen korú lányokat már nem örökre fogadnak, hanem feleségül kérnek. Mire a nagypapa: tulajdonképpen miért ne? Mindketten elmentek a lelkiajukhoz, kikérték a véleményüket. Elvégeztek egy hosszú lelkigyalorlatot, aztán pedig eljegyezték egymást, majd összeházasdadtak. A házasságuk kezdetén Pesthidegkút-Máriaremetére, Budapest legszélere költöztek.

**- A nagyszülei házasságából hat gyermek született. Ha jól tudom, a nagypapája 1946-ban elhunyt, és a nagymamája egyedül maradt a gyerekkel. Hogyan alakult az élete a lassan kibontakozó szocialista diktatúra időszakában?**

– A nagypapa egy nagy gyümölcsöst hagyott a családjára, de az államosítás során felszabdalták a területet. A nagyapám német származása miatt az egész családot a kiterépítés veszélye fenyegette,

ám a Jóisten kegyelméből vagy nem fértek már föl a vonatra, vagy egy titkos jótevő lehűzte őket a kitelepítési listáról. A nagymama akkoriban napi tizenkét órát dolgozott; volt vasgyári munkás, takaritónő, szakácsnő, kórházi ápolónő. Mindent elvállalt, hogy eltartsa a hat gyerekét, de minden honnan kitették a hite miatt. Felszólították, hogy ne járassa a gyermeket hittára, de ő nem törődött ezzel. A katona akadémiai konyhai kiszolgálóként dolgozott egy ideig, de politikailag megbízhatatlannak nyilvánították.

**- Ön egészen kisgyermek volt még, amikor meghalt az édesanya, és attól kezdve a nagymamája nevelte a két öccsével együtt.**

– Hárroméves voltam az édesanyám halálakor, a két öccsém pedig két- és egyévesek. Nagymamával egy házban laktunk, rögtön átvette a nevelésünket. Édesapám néhány évvel később rokkantnyugdíjas lett, mert túlhajtotta magát a munkában, hogy

**– A nagymamája láta Jézust és Szűz Máriát a kinyilatkoztatások ideje alatt? Vagy csak hallotta őket?**

– A magán-kinyilatkoztatásoknak ebből a szempontból két formája van: az egyiknél valóban látják, hallják az üzenetek átadóját, a másiknál ez belső hallás, misztikus megtapasztalás útján történik. A nagymama az utóbbiak közé sorolható.

**– Mik a Szeretetláng-lelkiség főbb jellemzői?**

– Egyetlen magán-kinyilatkoztatás sem adhat hozzá semmi újat az utolsó apostol halálával lezárult kinyilatkoztatáshoz. Ám a Szűzanya érzi, látja, tapasztalja, hogy az utóbbi több mint másfél évszázadban az emberiség minden megkísértettségenek van kitéve. Szeretetlángja által ezért egyfajta mankót szeretne adni nekünk az evangélium megéléséhez. A Szeretetláng valójában nem más, mint maga Jézus Krisztus, de benne van a Szűzanya irántunk érzett szeretete is. Mária ma lelkileg akarja nekünk adni a Fiát, hogy rejtozzunk el benne, válunk teljesen eggyé vele. Tudjuk, hogy ez minden szentálódásban megtörténik, de a Szűzanya azt kívánja, hogy fedezzük fel újra az Egyház által ajánlott eszközöket, amelyek kétezer éve változatlanok. Térjünk meg, tartunk bűnbánatot, imádjuk az Urat az Oltáriszentségen, böjtöljünk, vállalkunk áldozatot a lelkek megmentéséért, mert minden visszaadja a keresztségkör kapott tiszta istengyermekszügüket. Emellett van egy emberi értelemben felfoghatatlan kegyelmi hatás, amit a Szűzanya a rendelkezésünkre bocsát. A Lelki Naplóban ezt olvashatjuk: „Szeretetlángom megvakítja a sátánt!” Ez nem egy horrorfilm forgatókönyve, hanem erőteljes képi megfogalmazása annak, hogy a Krisztusban élő ember fölött a sátán elveszíti a hatalmát.

Nem ördögüzésről van szó, hanem kegyelmi adományról, amely a lelket szabaddá teszi egyedüli keresőként eltartsa a családját, és ezt súlyosan megnyílette az egészére. Még mielőtt bármilyen egyházi vizsgálat elkezdődhettek volna, kétszer is pszichikai vizsgálatot kért, és az eredmény mindenkszer ugyanaz volt: hölgym, magának nincs semmi baja!

a gonosz kísértéseivel szemben.

**– A Szeretetlángot a benne lévő szeretet kisugárzával adhatjuk tovább másoknak?**

– Igen, de a Szűzanya azt mondja, kérjétek Szeretetlángom kiáradását ezzel a hőházzal: „Áraszdz Szeretetlángod kegyelmi hatását az egész emberiségre!” A Lelki Napló szerint ez végül olyan lesz, „mint egy új pünkösdf, mely elárasztja a Szeretet Lelkével, a Szentlélek erejével a

Ha szóba került  
a nagymama  
gyermekeinek munkahelyi  
előrelépése,  
a pártszervezet,  
a személyzeti osztály  
vagy a felsőbb vezetés  
feltételül szabta:  
édesanyád fejezze be  
a felforgató tevékenységet!

földet”. A Szent Szűz azt akarja, hogy költözzen be Krisztus a családjainkba, a közösségeinkbe, és formálja át az emberek életét. Sokan meghallották ezt a hívást, így a Lelki Naplót mára több mint hetven országban kiadták, és hat-hét millió tagja van a mozgalomnak. A koronavírus-világjárán alatt Afrikában, a Csendes-óceán térségében hihetetlenül megnőtt az imádkozó csoportok száma. A Fülöp-szigetek élen jár a Szeretetláng terjesztésében. Közel harminc országban püspöki jóváhagyással működik a mozgalom. Döbbenetes élmény, amikor például India Kerala államában malajálam nyelven hallom a Szeretetláng fohászt vagy az imát, amit Jézus kért tőlünk a vele való egység eléréséért: „A mi lábunk együtt járjon, kezünk együtt gyűjtsön, szívünk együtt dobjanjon.”

**– És itthon mi a helyzet?**

– Erdő Péter bíboros úr 2009-ben jóváhagyta és az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyében megalapította a mozgalmat. Azóta öt másik egyházmegyében is megtörtént hazánkban a jóváhagyás. Országszerte tizenöt-húszezer ember imádkozik a Szeretetláng kiáradásáért.

**– Nyilván rengeteg élménytőlőrök a nagymamájáról. Megosztana velünk egyet?**

– Nagymama a főzést és a házimunkát is egyfajta imáráként élte meg. Amikor meggyűjtött a gáztúzhelyet, a biztonsági szerkezet miatt egy ideig nyomva kellett tartania a kapcsolót. Ő egymájának gáztúzhelynek nevezte a kézszüléket, mert egy Miattyának elmondásához szükséges idő kellett ahhoz, hogy a láng égve maradjon. Amikor lágytójást készített, akkor sem órával mérite az időt, hanem a forrástól számítva elimádkozott egyizedre rózsafürést.

**– Ön vezetője volt az evangéliumi zenét játszó Signum együttesnek, és szerzője a Ne félj című dalnak, amely erőteljesen kapcsolódik a Szeretetláng-lelkiséghez. Több könyve jelent meg, és a Szent István Társulat főszervezőjeként dolgozik. Mi készítette arra, hogy kiemelten foglalkozzák a Szeretetláng mozgalommal?**

– Serdülőkoromban kicsit távol kerülttem a Szeretetlángtól; a tizenéves fiatalok gyakran tartózkodók a magán-kinyilatkoztatásokkal kapcsolatban. Ám a Szent István Társulat munkatársaként 2009-ben egyszer csak jött a hír, hogy bíboros úr elindította a Lelki Napló egyházi vizsgálatát, majd a mozgalom akkori vezetőit elküldte hozzánk, a Szent István Társulathoz a kiadással kapcsolatban. Beosztásom révén még a megjelenés előtt el kellett olvasnom a kéziratot. Meglepődtem, hiszen ez nem egy néhány idősebb hölgynek szóló újabb imaáhábat a sok másik mellett, hanem egész családokat, apákat és fiatalokat, Istennek szenteltek, műveltek és tanulatlanokat, egészségeseket és betegeket megszólító hívás a kegyelmi életre! Mi készítettem arra, hogy mindez hirdessem? Napjainkban sokan felnének a háborútól, a járványtól, a gazdasági válságtól, sok mindenből. Ám nem szabad csüggédnünk, mert a reménytelenség a gonosz egyik fő fegyvere. Ez lesz a témája augusztus 27-én a Szeretetláng Fesztiválnak is a máriaremetei kegytemplom parkjában, ahol hálát adunk azért, hogy a Szent Szűz hatvan ével ezelőtt átadta a világnak a Szeretetlángot. Hiszem, hogy ha valaki hátról elgáncsol benne, akkor is minden előre esünk. Ez a bizalom készítet arra, hogy sokaknak elmondjam: Mária ma is segít, mint a kánai menyegző. Nem hirdetünk semmi újat, hiszen a Szeretetláng az evangéliumban gyökerezik. Nincs két tanítása az Egyháznak; az evangélium és a Szeretetláng, ha mindenben is, ugyanúgy az üdvösségre hívnak.

Bodnár Dániel  
Fotó: Lambert Attila

**IMAÓRA**

**Kütvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna:** engesztelő virrasztás hárznak lelkijegyúlásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszínűség előtt. 22. órakor szentmíse. Cím: 1125 Budapest, Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as buszszal a végállomásig, a Regőczi István térig.)

**Az Örökimádás-templom** (Budapest, IX. kerület, Üllői út 75-77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentsímisét előre felvett miszeszárdekokért imádkoznak. minden hónap első csütörtökén Erdő Péter baboros celebrálásával papi és szerzeti hivatásokért, a másodikon a templomi karitázs-csoporthárának szándékára, a harmadikra az imáldába elhelyezett szándékókért imádkoznak.

**A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában** (Budapest, V. kerület, Szent István tér 1.) kérésre, huszonöt éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarországot, a magyarság lelkijegyúlásáért. 21. órakor minden más atya mutat be szentsímisét a két legszentebb Szív szándékára. mindenkit szeretettel várunk! Imádkozunk együtt!

**Elsőpünkösi missziós konferenciabeszédek** a magyar családkhoz a városmajori Szent István templomban (Budapest, XII. kerület, Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentsímisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homiliáról. mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: [www.varosmajorireplebania.hu](http://www.varosmajorireplebania.hu)

**Kaposfüreden, Szűz Mária Efezusi Ház** (7400 Kaposfüred, Állomás u. 61/a) várja az engesztelő hívőket minden első szombaton 10 órától községi rözsafüzér-imádság, melyet nemzetközi és hazánk lelkijegyúlásáért köszöntözünk. mindenkit szeretettel várunk! Bővebb információ: <https://gyor.egyhazmegye.hu>

**Csobánka - Szentkúton** a régi hagyományokhoz híven folytatódna a nagy múltú elsőszombati szentsímisék. mindenkit szeretettel várunk a festői szépségű Mária-kegyhelyen 2022. május 7-től október hónapig minden első szombaton a szentkúti kapolnában fél 11 órakor kezdődő ünnepélyes engesztelő rözsafüzér-imádságra és a 11 órakor kezdődő szentsímisére.

**LELKIGYAKORLAT**

**IV. Országos Cigánypasztorációs Lelkigyakorlat Budapesten** 2022. augusztus 5-7. között, péntekről vasárnapig a Patrona Hungariae Iskolaközpontban (Budapest, IX. kerület, Knézicai u. 57.). A megnézők szentsímisét augusztus 5-én, pénteken 17 órakor Erdő Péter baboros mondja. A lelkigyakorlatra regisztrálni kell. A lelkigyakorlatot közösen szervezi a Boldog Ceferin Alapítvány, a Caritas és Teréz Bizottság, a Boldog Ceferin Intézet, valamint a Szombathelyi Egyházmegye. További információ kérhető a +36/30-199-2652 telefonszámon vagy e-mailben: [info@boldogceferinirtezet.hu](mailto:info@boldogceferinirtezet.hu)

**A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban** (2016 Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.) Augusztus 25-én 18 órától 28-án 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlat. Szeptember 21-én 10 órakor 24-én 13 óráig Barsi Balázs atya lelkigyakorlatra. „Háziáspárok, újítások meg szerelmeteket!” címmel. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

**Hivataltartózó lelkigyakorlatot** tartanak Dömösön, 17-35 év közötti férfiak számára 2022. augusztus 25-én, csütörtökön augusztus 28-án, vasárnapig. Jelentkezni lehet: Csepépanyi Gábor atyánál, e-mail: [gabcsep77@gmail.com](mailto:gabcsep77@gmail.com). Jelentkezési határidő: augusztus 10., szombat.

**BÚCSÚ**

**Havas Boldogasszony ünnepéje Szeged-Alsóvárosban** augusztus 6-án és 7-én. A Szeged-alsóvárosi ferences templomban (6725 Szeged, Matyás Király tér 26.) a programsorozat szombaton délután 15.30-kor a rözsafüzér-társulatokról bemutatott szentsímisével kezdődik, melyet Gyulay Endre püspök atya celebz. Az 18 órakor kezdődő szentsímisében hivatalosan imádkozunk. 20 órától pedig görögkatolikus liturgia kezdődik, ezt követi a kereszti-imádság és szentségimádás a kolostorkertben, majd éjjelkor szentsímiszt az elhunytakért. Vasárnap reggel 7 órakor szentsímisét mutatunk be az édesanyai, édesapai hivatásokért, ezt követően 9 órakor szabadtéri szentsímiszt a templom előtti téren a családokért, melynek főcélebránsa Majnek Áron, a kárpátaljai Munkácsi Egyházmegye nyugalmazott püspöke lesz. A szentsímisét ünnepi körmenet követi. 15 órától a betegek gyógyulásáért imádkozunk, majd 16 órától a betegékek, idősek, orvosokért és ápolókért mutatunk be szentsímisét. Az ünnepet 18 órakor hálával szentsímiszt, Balázs Jeromos ferences testvér újmisze zárja. mindenkit szeretettel várunk!

**Osliban, a Mosolyogás Szűzanya rábaközi kegyhelyén** Nagyboldogasszony-napi nagy bűcsúját augusztus 14-én, vasárnap tartjuk. A 10 órakor kezdődő szabadtéri szentsímisét bemutatja és a szentszébetet mondja, illetve a körmenetet vezeti Berta Tibor tábori püspök. A szentsímisén katonák is közreműködnek. Ezúttal a régi hagyomány követve, a körmenetben ök viszik a vallukat az osli madonna kegytársainak másolatát. Délután 3 órakor a hagyományos osli vesprér éneklésével köszöntik a Szűzanyát. szeretettel várják a kedves hívéket!

**Nagykapornak-Remetekeberben Nagyboldogasszony-bűcsűi szentsíme** lesz 2022. augusztus 14-én, vasárnap 11 órakor, melynek főcélebránsa Márfi Gyula ny. veszprémi érsek. A szentsímisén közreműködik a bűcsúszentlászlói templom kórusa, valamint a Zala Brass fűvsegylet.

**MAGYAR MISE**

**Nagyboldogasszony ünnepén,** augusztus 15-én 13 órakor magyar mise lesz az ausztriai Boldogasszony (Frauenkirchen) falu felségesen szép kegytemplomában. A bazilikába legegyesről a kb. 20 km-re fekvő Fertő felől közelíthet meg. A szentsímisé főcélebránsa és ünnepi szóroka Tomislav Šantak esperes, plébános atya lesz, Szlovéniából.



Mély fájdalommal tudatjuk mindenekkel, akik ismerték, szerették és tisztelték, hogy

**Dr. Czeglédy Ilona**

régész, a Diósgyőri Vár első igazgatója és a Magyar Nemzeti Múzeum adattárának volt vezetője életének 86. esztendejében a nehéz búcsúzás hosszú hónapjai után július 23-án, békében elhunyt.

Hamvait 2022. augusztus 11-én 15 órakor, a Jézus Szíve jezsuita templomban (1085 Budapest, Mária utca 25.), a római katolikus szertartás szerint helyezzük végső nyugalomra. Emléke mindenkit köszönlök velünk marad.

Megrendülve gyászsolják családjá, rokonai, barátai és egykori kollégái.

„...mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökévalók.”  
Kor.II,18

**HÁLAADÁS**

**Jubiláns házaspárok hálaadása lesz Győrben** 2022. szeptember 3-án, 10 órakor a Püspökvár udvarában (9021 Győr, Káptalanomb 1.). Azon házaspárok várják, akik ebben az esztendőben ünnepelik szentegyháza szükséges 5., 10., 15. (stb.) évfordulóját. Az eseményre regisztráció minden esetben a plébánián történik. Jelentkezési határidő: legkésőbb 2022. augusztus 10-én, 24 óríg. A sikeres regisztrációtól, illetve a tudnivalóról az illetékes plébános ad tájékoztatást a házaspárnak. Bővebb információ: <https://gyor.egyhazmegye.hu>

**ZARÁNDOKLAT**

**V. Nagyboldogasszony-napi gyalogos zarándoklat lesz a Győri Egyházmegyeben** a lébényi, mosonszentmiklói, győrsövényházi, fehérvári és bezsi egyházközösségek szervezésében 2022. augusztus 13-án, szombaton. Indulás 07.30-kor a mosonszentmiklói templomról. A 16 órakor kezdődő bűcsúi szentsímisé főcélebránsa és szónoka Kovács Pál sopronhorváci plébános. A szentsímisést a körmenet követően, 20-21 óra között zenés szerezetetvendégségre – agapéra – kerül sor. A részvételi szándékot mihamarabb kérik a sekrestyékben, illetve a szervezőknél jelezni. Bővebb információ: <https://gyor.egyhazmegye.hu>

**MEGHÍVÓ**

**Jubileumi Szeretetláng Fesztivál** – hatvan éve kapta a világ az első Szeretetláng-üzemet. 2022. augusztus 27-én, szombaton 9-18 óráig ismét megrendezésre kerül a Szeretetláng Fesztivál a máriaremetei Kegytemplom-bazilika szabadtéri oltáránál (Budapest, II. kerület, Templomkert 1.). A programok töbök bűcsúi szentsímisé főcélebránsa és szónoka Kovács Pál soprónhorváci plébános. A szentsímisést a körmenet követően, 20-21 óra között zenés szerezetetvendégségre – agapéra – kerül sor. A részvételi szándékot mihamarabb kérik a sekrestyékben, illetve a szervezőknél jelezni. Bővebb információ: <https://gyor.egyhazmegye.hu>

**FELVÉTEL**

**A Szent Pál Katolikus Szakkollégium – Collegium Paulinum** –, mely Sopron történelmi belvárosában található hirdet nappali tagozatos egyetemi hallgatók számára a 2022/23-as tanév első félévére. Azon diákok jelentkezését várják, akik nyitottak és elkötelezettek a kezességy értek iránt, fontosnak tartják a közösségi életet, nyugodt és élvezetidőtől elhagyva a tanulmányaihoz, szeretik a változatos kultúrális programokat, valamint a lelkijelmezést. A jelentkezési határidő: 2022. augusztus 5. Bővebb információ: [www.paulinum.hu/felvetheteli](http://www.paulinum.hu/felvetheteli)

**A Boldogasszony Iskolánővérék debreceni Boldog Terézia Szakkollégiuma** felvételt hirdet olyan fiatal nők számára, akik idén kezdik meg felsőoktatási tanulmányaikat; vagy már jelenleg is azt folytatják. Szeretettel várják azon lányok jelentkezését, akik egyetemi éveik alatt szeretnének egy olyan fiatalos, értelmesi női közösséggéhez tartozni, ahol keresztenyit hitük bátrán megeléheti, gyakorolhatják. Jelentkezési határidő: 2022. augusztus 5. A felvételi meghallgatás időpontja: 2022. augusztus 16. és 17. További információk a honlapon: [www.boldogterezia.hu](http://www.boldogterezia.hu)

**PÓTFELVÉTEL**

**A Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE)** valamennyi kara várja a jelentkezőket. Legkésőbb 2022. augusztus 5-én éjfélig lehet jelentkezni a pótfelvételi eljárásban meghirdetett, szeptemberben induló felsőoktatási képzésekre. Pótfelvételre azok jelentkezhetnek, akiket a július 21-én zártul általános eljárásban általuk megjelölt egyetlen képzésre sem vettek fel, vagy idén nem jelentkeztek a felsőoktatásba. Bővebb információ: <https://ppke.hu/felvethetelizoknek>

**Még lehet jelentkezni a Sapientia Főiskola képzéseire.** Több napali és esti munkarendű alap- és mesterképzésre várunk még leendő hallgatóink jelentkezését. A jelentkezés menetéről, a képzésekről részletes tájékoztatást kérhetnek munkatársainktól a [tanulmany.osztaly@sapientia.hu](http://tanulmany.osztaly@sapientia.hu) e-mail címen vagy tájékozódhatnak a [www.sapientia.hu](http://www.sapientia.hu) oldalon.

A pótfelvételi során jelentkezők számára a felvételi jelentkezési határidő: 2022. augusztus 10. A felvételi meghallgatás időpontja: 2022. augusztus 16. és 17. További információk a honlapon: [www.boldogterezia.hu](http://www.boldogterezia.hu)

**KOLLÉGIUM**

**Lánykollégiumot nyit a Győri Egyházmegye Budapesten,** a 2022/23-as tanév összszemestrétől. A IX. kerületi Viola utca 32. szám alatt található szakkollégium nappali tagozatos egyetemi képzésben részt vevő hallgatók jelentkezésére számít. Hívő és hítre nyílt fiatalkorának, aki szívesen lennek egy szellemi-lelkii értelemben is igényes közösséggel tagjai. A jelentkezési határidő: augusztus 5. Bővebb információ: <https://gyor.egyhazmegye.hu>

**GYÉMÁNTMISE**

**Szabó Ferenc SJ gyémántmiséje** lesz 2022. augusztus 6-án, szombaton, délelőtt 11 órakor a Jézus Szíve jezsuita templomban (Budapest, VIII. kerület, Mária utca 25.). Pap-pá szentelésének 60. évfordulójára, gyémántmiséjére, közös imádságra, háláadásra szeretettel hívja-várja szerezetes és pap-testvéreit, egykorunk munkatársait és barátait Szabó Ferenc SJ. A csendes, háláadó, koncelebrált szentsímisét ünnepi homiliával mond Dr. Bábé Balázs kalocsai-kecskeméti érsek. Mise után agapé és köszöntés lesz a Párhuzsadi Házra Pázmány-termében (Budapest, VIII. kerület, Horászky utca 20.)

**VIRRASZTÁS**

**A budapesti Szent István-bazilikában** 2022. augusztus 14-én, vasárnap 20 órától augusztus 15-én, hétfőn 05 órág imá és engesztelő virrasztás lesz hazánkért, a magyarság lelkijegyúlásáért, Magyarországról. 14-én éjfélkor szentsímisét mondának a Mennybe fölött Boldogságos Anya köszöntésére.

**AZ ÚJ EMBER KIADVÁNYOK ELŐFIZETÉSI LEHETŐSÉGEI****Egypéldányos előfizetési áraink:****ÚJ EMBER hetilap**

éves előfizetés: **16 200** forint (52 lapszám)  
féléves előfizetés: **8100** forint (26 lapszám)  
negyedéves előfizetés: **4050** forint (13 lapszám)

**ADOREMUS havi liturgikus kiadvány**

éves előfizetés: **10 440** forint (12 szám)  
féléves előfizetés: **5220** forint (6 szám)  
negyedéves előfizetés: **2600** forint (3 szám)

**ÚJ EMBER hetilap és ADOREMUS együtt**</

# Gyógyító és inspiráló legyen a nevelés

Zsódi Viktor a piarista iskolák megújuló profiljáról

Nemrég jelent meg a „Teljes időt átfogó” piarista iskola című kiadvány, amely a rend fenntartásában működő oktatási intézmények igazgatóit is megújulásra ösztönzi. A diákok nevelésének minél teljesebb és hatékonyabb programját fogalmazza meg a dokumentum az eredeti kalazanciusi karizma és a jelen kihívásai tükrében. Zsódi Viktorral, a mosonmagyaróvári Piarista Gimnázium, Általános Iskola és Óvoda igazgatójával beszélgettünk.

– A „Teljes időt átfogó” piarista iskola. A piarista diákok profiliája című kiadvány egy eredetileg Madridban kiadott füzet fordítása. Milyen új szemléletre hívja az olvasót ez a kötet?

– Kihívást jelent a magyar piarista iskolák és intézmények számára ez az új narratíva. Egyrészt tudatosítjuk az informális, tehát a nem tervezett, spontán nevelés jelentőségét. Ilyen például, amikor az órák között színenetben, vitorlázás közben vagy éppen a táborban, mosogatás közben beszélgetünk a diákokkal. Ezek meghatározó pedagógiai szituációk, amelyek az evangeliázás vagy akár a személyisége fejlődése szempontjából is fontos témaikat érinthetnek. Másrészt a nem formális, azaz a tanórán kívüli tevékenységeinket rendszerbe kell szerzennünk, hogy minden gyereknek lehetősége legyen megtalálni, ami neki szól. Így eldönthető, hogy például egy kisebb csoportban rendszereisen beszélget az osztályfőnökkel, vagy társastáncra jár, képzőművész szakkör, vitakort látogat, netán röplabdázik, vagy tagja egy virágzó iskolai kórusnak. Szeretnénk, ha ezek a tevékenységek nem a pedagógusok egyéni kezdeményezései lennének, hanem intézményi szinten valósulnak meg. Hiszen sokszor megfigyelhető volt, hogy a gyerek azt kapta az iskolától, amit az ót nevelő tanárok képviseltek. A spontán kezdeményezésekkel szakmai alapon, tudatosan kialakított rendszert szeretnénk létrehozni a szerzetesek, a civil tanárok, az öregdiákok és az önkéntesek bevonásával.

– A könyv megkülönbözteti a formális, a nem formális és az informális nevelést, ezek közül kettőt az imént már Ön is említtet. Meghatározná, hogy pontosan mit értenek e kifejezések?

– A formális nevelés a tantervi keretek által meghatározott lehetőségeknek a tanári kar általi megvalósítását jelenti. Az iskolához kötött szabadabba – általában délutáni, hétkövi – foglalkozások a nem formális nevelés területei. Az informális nevelés pedig a spontrán, kötötlen impulzusok valósága. Például amikor a diákok a szünetben pingpongoznak vagy csocsóznak, az az informális nevelésre ad alkalmat. Ugyanígy a fehér asztal nevű szokásunk is, amikor a szülőket közös vacsorára hívjuk, hogy kötötlenül beszélgethesenek a tanárokkal. A nevelés szempontjából az informális alkalmak meghatározók: egy jó mondat, egy találó kérdés, egy biztos szó egy életre erőt és inspirációt adhat.

– Miért fontos a nevelők összefogása a nem formális és az informális nevelés területén?

– Osztályfőnökként szerettem volna minél színesebbé tenni a nevelést, de szembesültem azzal, hogy egy szerzetes vagy világi kollégá ezt egyedül nem tudja megtenni. Széles összefogásra van szükség, hogy minél gazdagabbá váljon a nevelő közeg. Ráadásul akkor tudjuk a gyerekeket felelősségvállalásra nevelni, ha látták, hogy egy felelős közeg veszi körül őket. Mintáértük számukra, ha az iskolában megvalósul a szerzetesek és a világi tanárok, illetve a tanári kar, a diákság és a szülők közötti párbeszéd, ha azt látták, hogy az iskola kapcsolatban áll világi és egyházi vezetőkkel, alapítványokkal, civil szervezetekkel, vállalkozókkal. Ez az összefogás arra inspirálja őket, hogy felelősséggel vállaljanak magukért, a kapcsolataikért, családjukért, a közösségeikért, a társadalomról, amelyben jelenleg gyerekként és a jövőben majd felnőtteként élnek. Az Egyház kovácsként van jelen a társadalomban, így minden intézményben a középpontba szeretrének állítani a társadalmi felelősségvállalásra nevelést. Egy olyan korban élünk, amely kérdőn tekint a kereszténységre. Európa bizonytalan abban, hogy keresztenyek akar-e lenni. Mi olyan fiatalokat szeretnénk nevelni, akik találkoznak Krisztussal, és tovább tudják adni az evangélium gondjainak, mert megtapasztalják, hogy annak értékei felszabadítóak.

– Az innováció az intézményre, a rendtartományra vagy az egész rendre vonatkozik?

– Vannak kezdeményezések, amelyek inkább az adott iskolára jellemzők. Mosonmagyaróváron például az egyik öregdiáknak, aki most már szülő, a textilek újrahasznosításával foglalkozik; szemléletét és tudását be is hozta az iskolába. Ez helyi sajátosság, sillabuszokból nemigen lehetne más iskolákban meg tanítani. Egy házaspár podcastet és videókat készít, ők médiaszakkort vezetnek nálunk. Tudatos médiahásználóvá úgy nevelhetjük a diákokat, ha látták, hogyan keletkeznek a médiaproductumok. A vitorlázás, ami az én szenvedélyem, tartományi szintű. Egy-egy táborba már nem az osztálytársak miatt jönnek a fiatalok, hanem mert szeretnének találkozni az ország különböző részeiből érkező társaikkal, akikkel barátságokat kötnek, és akikről rengeteget tanulnak. Nemzetközi tavlatában is van a nem formális nevelésnek, hiszen a piarista ifjúsági



találkozók, amelyeket Közép-Európában szervezünk, és részt vesznek rajtuk lengyel, szlovák, osztrák, olasz és magyar fiatalok, akit mutatják, hogy a kereszteny hit, amit keresnek és megélnek, határon átívelő módon kapcsolja össze őket.

– Az eredetileg Madridban kiadott füzet nemzetközi szinten fogalmazza meg a piarista nevelés egy olyan profilját, amely a magyar iskoláktól már régóta nem idegen.

– A piarista rend nagymúlttal és nagy hagyományval rendelkezik Magyarországon. Sok országban van jelen Afrikában, Ázsiában, Európában és Amerikában, nemzetközi viszonylatban mégsem a legnagyobb szerzetesrendek közé tartozik. Ósi, több száz éves iskoláink vannak Afrikában, Indiában pedig fiatalabbak az intézményeink. Ennek ellenére a gondjaink és a nehézségeink sokszor nagyon hasonlóak. Mindenhol óriási felismerést jelentett, hogy a nem formális nevelés a szegénység leküzdésének eszköze. Azt tapasztaljuk, hogy a társadalmi szakadék nem az iskolában jelenik meg, hiszen a szegénység és a gazdag gyerek ugyanúgy jár oda, hasonló tananyagot tanul és hasonló módon vizsgázik. A különbözők sokkal inkább a nem formális területeken alakulnak ki. Mivel sokan nem tudnak eljárni zeneórára vagy edzésre, nyáron táborba, így nem kapnak annyi inspirációt, impulzust, kihívást, mint mások. A mindenki kiterjesztett nem formális nevelés tehet a társadalmi igazságosság és az esélyteremtség legkülönöbb közvetett eszköze. A szegénységet nem csak úgy kell orvosolni, hogy közvetlen támogatást adunk a nehezebb helyzetben lévőknek. Persze vannak ilyen kezdeményezések is. De a mi profilunk inkább az, hogy a nem formális nevelést valósítjuk meg és tesszük elérhetővé mindenki számára. Azon diákok számára is, akit esetleg nem is piarista iskolába járnak. Ók például bekapsolódhatnak a Kalazancius Mozgalomba.

– Ma miben nyilvánul meg a korszerűség?

– A pesti piarista iskolában van például robotika szakkör, de az ottani diákok ūrkutatási projekteket is működtetnek; felbocsátottak például egy szondát, ami egészen magas égi szféráig eljutott. Mosonmagyaróváron a magyar és a matematika oktatása során legöt és legórobotokat használnak a tanítónők. Magam is csak ámulok, milyen izgalmas megoldásokra nyílik lehetőség a legkisebbek oktatásában. A modern pedagógiaiban fontos, hogy lássuk, miért tanulunk, és engedhetjük az is, hogy tudunk egymással együttműködni és különböző tudományágakat összekapsolni. A vitorlázásban például egyszerre kell alkalmazni a fizika, a meteorológia és a hidrológia tudásanyagát ahhoz, hogy másokkal közösen feladatokat hajtsunk végre. A médiaszakkörön az önkifejezésre tanítjuk a diákokat, s közben tudatos és kritikus médiafogyasztókká neveljük őket. A piarista pedagógia alapvetően innovatív.

– Ez a program egyúttal viszszatérés a kalazanciusi gyökerekhez.

– A dokumentum újra és újra megfogalmazza, hogy mi a feladatunk: hűség az alapító karizmához és a jelenkorhoz. Kalazanci Szent József például fontosnak tartotta a latin nyelv tanítását, és a neves klasszikus szerzők ismeretét, mivel az értékek a Jeruzsálem–Athén–Róma–tengely mentén rendeződtek el. Ugyanakkor a matematikát és a fizikát is lényegesnek tartotta, sőt a piarista tanárok Galileiől kaptak tanácsot arra vonatkozóan, hogy miként kell oktatni a legmodernebb tudományokat. Már az alapító pedagógiai programjában is ott szerepelt a hagyományos értékek továbbadásának és a korszerűségnek a kettőssége, másképpen fogalmazva: az örökkéteknél a kor nyelvre fordítása. Az evangelizáció is csak így lehetséges: a kétézer évvvel ezelőtt megfogalmazott örökké Krisztus tanítást kell elhettővé, érhetővé, befogadhatóvá tenni a 21. században.

– Ma miben nyilvánul meg a korszerűség?

– A pesti piarista iskolában van például robotika szakkör, de az ottani diákok ūrkutatási projekteket is működtetnek; felbocsátottak például egy szondát, ami egészen magas égi szféráig eljutott. Mosonmagyaróváron a magyar és a matematika oktatása során legöt és legórobotokat használnak a tanítónők. Magam is csak ámulok, milyen izgalmas megoldásokra nyílik lehetőség a legkisebbek oktatásában. A modern pedagógiaiban fontos, hogy lássuk, miért tanulunk, és engedhetjük az is, hogy tudunk egymással együttműködni és különböző tudományágakat összekapsolni. A vitorlázásban például egyszerre kell alkalmazni a fizika, a meteorológia és a hidrológia tudásanyagát ahhoz, hogy másokkal közösen feladatokat hajtsunk végre. A médiaszakkörön az önkifejezésre tanítjuk a diákokat, s közben tudatos és kritikus médiafogyasztókká neveljük őket. A piarista pedagógia alapvetően innovatív.

– A kommunizmus idején csak a pesti és a kecskeméti iskola működhettek, az előbbi elítélezés folyt. A kiváló eredmények ellenére sokan kritikával illették a piaristákat, azt vetették a szemükre, hogy eltértek az alapító szellemiségtől. Valóban így volt ez?

– Az 1989 előtti időszakban az iskolák nem kaptak teljes szabadságot. Az igényes oktatási-nevelő munka volt az egyik, ha nem az egyetlen lehetséges megnyilvánulási formája egy egyházi iskolának. Lehet, hogy ezt nem is maga választotta, hanem a körülmetűnyek alakították így. Akkoriban kevés volt az egyházi intézmény, és sok diákok szeretett volna például a pesti piarista iskolába járni. Az innovációs attitűd erősen megvolt akkor is, Kovács Mihály tanár úr például már a legkorábbi időkben számítógepet épített a diákokkal, és sokat túráztak vízen, kerékpáron, gyalogosan. Próbálták megvalósítani az iskolából, hogy minden gyermek a tehetségének megfelelő nevelést kapjon. Tudem, hogy megvolt a szándék az alapítói karizmák elítétésére is, ez 1989 után még inkább lehetséges volt. Az újraindulás óta minden egyes oktatási intézménynek újra és újra keresnie kell a feladatát és az identitását a változó világban.

– Más rendi fenntartású és egyházi iskolák hasonló célok megfogalmazására jutnak, mint ami a nemrég megjelent piarista kiadványban olvasható. Ebben a programban mi az, ami tipikusan piarista jellegzetesség?

– Szerintem nagyon jó, hogy az egyházi iskolák hasonlók, hiszen mégiscsak Krisztus van a középpontban. Valamennyi szerzetesrendnek és minden egyházi iskolának, mindenkiunknak ugyanaz az Egyház az anyja. Nagy értek, hogy természetesen kapcsolódnak össze egymással ezek az intézmények. Nem szükséges, hogy a piarista, a szociális, a szakmai vagy a bencés intézmények markáns különbözőket mutassanak, hiszen testvérei egymásnak.

A piarista intézmények magját a piarista szerzetesi

közösségek adják. Ezek a világiakkal, a szülőkkel és a diákokkal szoros együttműködésben hoznak létre egy olyan iskolát, amely keresi a pietas et litterae, a vallásosság és a tudás megfelelő elegyét. Mitől lesz igazán piarista egy intézmény? A mostani dokumentum is fontosnak tartja, hogy az iskola gyógyító és inspiráló legyen. Gyakorlatias tudást adjon, kerülje az intellektualizmust és a meddő pietizmust, ugyanakkor ügyesen ötvözze a tanulmányi szigort az összinte hitgyakorlatokkal.

– Mit jelent az, hogy kegyesség? Milyen a kegyes iskola?

– A magyar nyelvben a kegyesség kifejezés sokféle tartalommal bírt, és jelentése időről időre változott. Mostanra archaikus kifejezéssé vált. Kalazanci Szent József korában a jó értelemben vett vallásosságot jelentette. Ő egy olyan iskolát szeretett volna, ami boldogságra vezeti a diákokat a földi és az örök életben egyaránt. „Jól élni és jól meghalni” – mondja a dokumentumunk is. A helyesen értelmezett kegyességet is újra és újra keresnünk kell. Hitelesen szeretnék megmutatni a mai fiataloknak olyan utakat, amelyek Istenhez vezetnek.

– A piarista diákok profiliáról szóló fejezet azzal kezdődik, hogy meghatározza, milyen a piarista iskolából kikerülő fiatal. A felsorolás első helyen említi, hogy boldog, majd ezekkel folytatja: lelke ember, együttérző, szolidáris, közösségi, felelősségteljes, kompetens, kreatív és mérteklétes. Ez egy modern, univerzális emberkép.

– A piarista iskola mindenki számára nyitott szeretne lenni, de soha nem tagadja meg, hogy evangéliumi értékekre épül, és a gyermek Jézust állítja a középpontba, aki növekedett Isten ismeretében és emberségen. Az evangélium hirdetése úgy lehet hatékony, ha elmondjuk, Isten boldognak teremtette az embert, földi és örök boldogságot ad neki. Olyan gyerekeket szeretnék nevelni, akinek rövid és hosszú távú céljaik is vannak, a leghosszabb távú céljuk pedig az örök élet. Az ember számára az élet élethosszig tartó tanulás. A tudás és a műveltség önmagában érték, de nem rejt magában a folyamatos fejlődés lehetőségét, hiszen valahol véget ér. A rugalmas lélekben, a rugalmas szívben és a fejlődésre képes valóságban hiszünk. A piarista közösségek meghívottjai nem csak a fiatalok, hiszen a fejlődés nem zárul le 18 éves korban. A dokumentum is hangsúlyozza, hogy olyan közösségeket kell kialakítanunk, amelyekben megélhető a Krisztushoz tartozás Kalazanci Szent József stílusában, aki, ne felejtse el, majdnem ötvenévesen kapta a hivatalát, és azután is folyamatosan edzették a változó körülmetűnyeket.

Vámossy Erzsébet  
Fotó: Lambert Attila

## HÍREK KÉPEKBEN



• A Csongrád-Csanád megyei Algyón július 24-én tartották a hagyományos Anna-napi búcsút, amelynek bevezetéseként szentmisét mutattak be a Szent Anna-templomban. Fazakas Attila plébános az ünnepen leplezte azt az emléktáblát, amelyet a lourdes-i jelenséssel emlékezésre állítottak.



• A mátraszentimrei Stella Katolikus Egyházi Üdülő adott otthonot július 19. és 24. között a Comunione e Liberazione lelkiségi mozgalom nyári tábora. Az eseményen közel százan vettek részt minden korosztáyból, budapesti, mosonmagyaróvári és olaszországi közösségekből.



• Egy játékos vetélkedő vagy a közös éneklés segít közelebb kerülni azokhoz, akikkel akár naponta találkozunk. A rutinszerű kapcsolatok bensőségesebbé válnak, ha sorsunkat megosztva együtt asztalhoz ülünk. Ennek jegeiben szervezett közösségi napot hajléktalan, idős és fogyatékossággal élő embereknek, valamint az öket kísérő munkatársaknak a Magyar Máltai Szeretetszolgálat bácsalmási időszothona július 20-án.

## Belekapaszkodtak a „mosolygó pápa” ruhájába

I. János Pál szeptember 4-én a Szent Péter téren ünnepi szentmisse keretében avatja boldoggá Ferenc pápa. 2011-ben egy argentin kislány, Candela gyógyult meg a „mosolygó pápa” közbenjárására, aki az encefalopátia (agy működészavar) súlyos formájában szenvedett, veszélyben forgott az élete, illetve fennállt a lehetőség, hogy pusztán vegetatív állapotban él tovább.

2011 májusában történt, hogy az argentin Paraná állam kórházából helikopterrel Buenos Airesbe, a Favaloro Intézetbe szállították a kislányt, amely a főváros egyik legjobban felszerelt, híres kórháza. Alig volt remény arra, hogy megmentse Candela életét: súlyos, akut gyulladásos encefalopátia, súlyos, rosszindulatú epilepszia, szeptikus sokk – ezt írták a kórházi adatlajtára.

A legjobb esetben is vegetatív állapotban élhet tovább – gondolták. Ennek ellenére az a kislány már nagylány, jól van, befejezte a közéiskolát, egy argentin egyetemre jár, és nagy reményége a családjának – édesanyjának, Roxanának és két lánytestvérenek –, akik tisztes szegegenségen élnek. 2021. október 13-án hagyta jóvá Ferenc pápa a dekrétumot, amelyben elismeri az I. János Pál pápa közbenjárására történt csoportot – a lány halmas örömmel fogadta a hírt, hogy „megmentője”, Albino Luciani a boldogok sorába került.

Kálváriája 2011 márciusában kezdődött – olvasható a Szentek Ügyeinnek Kongregációja dokumentumai – erős fejfájással, amely március 27-éig folytatódott: belázasodott,



hányani kezdett és zavaros lett a viselkedése, a beszéde. Szörnyű diagnózis született: epileptikus encefalopátia miatt akut roham, ismeretlen eredetű, hosszan fennálló epilepsziás állapot. Nagyon súlyos kórkép: naponta számos epilepsiás rohamra volt, intubálni kellett. Két hónap elteltével sem javult az állapota, ezért május 26-án átszállították Buenos Airesbe, ahol újabb két hónapon át nem látszott az alagút vége. Július 22-én klinikai állapota tovább romlott, tüdőgyulladás okozta szeptikus sokk lépett fel.

Az orvosok összehívották a családtagokat, hogy közöljék velük, közel van halálának napja. De nem számoltak a plébánossal, José atyával, aki a közeli templom papja volt. Elment a kislány beteggyához, és azt javasolta édesanyjának, kérjék együtt I. János Pál közbenjárását,

akit nagyon tisztelt. Beniamino Stellá bíboros, a boldoggáavatási eljárás posztulátora elmondta: „Azon az éjszakán mindenki, aki jót akartak a kislánynak, lélekben belekapaszkodtak a harminchárom évvel ezelőtt meghalt venetói pápa fehér ruhájába, kérték őt, győzze meg Isten, hogy tegyen csodát.”

Másnap, 2011. július 23-án, mindenki nagy meglepetésére a szeptikus sokk hirtelen múlni kezdett, majd helyreállt a beteg vérkeringése és légzése. Az elkövetkező hetekben folyamatosan javult az állapota. Augusztus 8-án extubálták, végleg levették a gépekről. Augusztus 25-én kimondták, hogy megszűnt az epilepsiás állapot, szeptember 5-én hazaengedték a kislányt, aki fokozatosan visszanyerte minden fizikai, pszichikai, kognitív képességét, elmuladt a viselkedésében mutatkozó

## FOTÓ- ÉS ESSZÉPÁLYÁZAT

## Az én templomom, a mi templomunk

Szeretnénk bemutatni, határon innen és túl, közösségi hitéletünk legfontosabb tereit. A templomot, ahová olvasóink járnak, amit a maguknak éreznek, és amelyben nemcsak egy épületet látnak, hanem egy találkozási helyet is-tennel és egymással.

Arra kérjük Önt, hogy küldje el nekünk annak a templomnak a fényképét, amelyre őszinte szívvel azt tudja mondani: Az én templomom, a mi templomunk!

Minden templomról három fotót várunk. Az elsőn az épület legyen látható, a második a templombelsőt mutassa meg, míg a harmadik a templom azon részletét, amelyre őszinte szívvel azt tudja mondani: Az én templomom, a mi templomunk!

A négy kép mellé egy, a templommal kapcsolatos, személyes hangvételű esszé megírását, valamint egy ahhoz kapcsolódó emlék megosztását is kérnénk. Az írás terjedelme (szóközökkel együtt) legalább 1500, legfeljebb 3500 karakter legyen.

A pályázatot a [foto@hcbc.hu](http://hcbc.hu) e-mail-címre várjuk. A képek mérete egyenként nem haladhatja meg a 3 MB-ot. Kérjük, hogy a pályázathoz a fent nevezett négy fényképen kívül többet ne csatoljon.

A pályázatra beérkezett írásokat és a megfelelő minőségű képeket az Új Ember és a Magyar Kurír is közli majd. A szövegek és a képek publikálásának és szerkesztésének jogát – a szerzőség megjelölésével – a kiadó fenntartja magának.

Új sorozatunkat szeretnénk addig folytatni, ameddig az ország valamennyi templomát be nem mutatjuk olvasóinknak.

Minden év június 15-én és december 15-én közösségi oldalunkon szavazást tartunk arról, hogy az abban a félévben beküldött és publikált írások, fényképek közül melyik nyert el leginkább olvasóink tetszését.

A győztesek értékes tárgy- és könyvvonalban részesülnek.

Fényképezésre, írásra fel!

Mutassuk meg a világnak, melyik az én templomom, a mi templomunk!



nél nagyobb csak a feltámadás csodája. A betegségen súlyos károso-dást szenvedett szervek – különösen az agy – működése helyreállt.

A teológiai bizottság számára is egyértelmű volt, hogy közvetlen kapcsolat van a gyógyulás és I. János Pál segítségül hívása között.

Restitutio ad integrum történt a csoda, vagyis „nagy” csoda, amely-

Fordította:  
Thullner Zsuzsanna  
Forrás: Vatican Insider  
Fotó: Vatican News